

**ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผล
ในการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์
ผู้วิจัย นายสุธรรม สุบรรณา ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประยงค์ เนาวนุตร (2) อาจารย์ ดร. จิตรา เตมีย์
ปีการศึกษา 2546**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์ (2) ประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดสุรินทร์ และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษากับ ประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูใน โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 242 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 123 คน และครู จำนวน 119 คน ซึ่ง ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดภาวะ ผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน (Management Style Diagnosis Test - MSDT) ของ雷德ดิน สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า ไค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ มีแบบผู้นำแบบ ผู้สอนแนะนำมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ แบบผู้นำแบบผู้นำทีม (2) โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด สุรินทร์ มีประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับดีทุกด้าน และ (3) ไม่มีความสัมพันธ์ ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษากับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา

Thesis title: THE RELATIONSHIP BETWEEN SCHOOL ADMINISTRATORS' LEADERSHIP STYLE AND EFFECTIVENESS OF EDUCATIONAL QUALITY ASSURANCE OF PRIMARY SCHOOLS IN SURIN PROVINCE

Researcher: Mr. Sutham Subunnat; **Degree:** Master of Education (Educational Administration); **Thesis advisors:** (1) Dr. Prayong Nouwabudra, Assistant Professor; (2) Dr. Chittra Taymee; **Academic year:** 2003

ABSTRACT

The purposes of this research were to study (1) leadership style of primary school administrators in Surin province; (2) effectiveness of educational quality assurance of primary school administrators in Surin province; and (3) relationship between leadership style of primary school administrators and effectiveness of educational quality assurance.

The research sample consisted of 242 administrators and teachers selected by stratified random sampling from primary schools under the office of Surin Provincial Primary Education. They were classified as 123 administrators and 119 teachers. The research instrument was Reddin's Management Style Diagnosis Test (MSDT). Statistical procedures for data analysis were the frequency, percentage, mean, standard deviation, and chi-square test.

Research findings revealed that (1) the most prevalent leadership style of primary school administrators in Surin province was the Developer style, followed by the Executive style; (2) the effectiveness of educational quality assurance of primary schools in Surin province was at the high level for every aspect; and (3) no significant relationship was found between primary school administrators' leadership style and effectiveness of educational quality assurance.

Keywords: Leadership style, Primary school administrator, Educational quality assurance

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดีเยี่ยมจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ เนาวบูตร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร.จิตรา เตมีย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณามาให้คำปรึกษาแนะนำ ติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดเสมอมา และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ สนับสนุนให้กำลังใจและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ ดร.พลวิทย์ เกิดมี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณามาให้คำแนะนำและชี้คิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองสุข วันแสน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สวัสดิ์ โพธิ์วัฒน์ นายวิเศษ ชิณวงศ์ นายละเอียด พะเพันธ์ และนายรังสรรค์ เหลือสุข ที่ได้กรุณามาให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ และขอขอบคุณ ผู้บริหาร ครู ผู้สอนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ นายส่ง ศรีรวม ผู้ช่วยผู้อำนวยการประจำจังหวัดสุรินทร์ และหัวหน้า การประจำศึกษาในสังกัดสำนักงานการประจำศึกษาจังหวัดสุรินทร์ทุกตำแหน่ง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากครูในสังกัดสำนักงานการประจำศึกษาจังหวัดสุรินทร์

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยสุไหธรรมราช ที่ให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 10,000 บาท

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ นางกัลยา สุบรรณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนโรงเรียนบ้านตาดี มีส่วนช่วยในการสนับสนุนด้านการเงินและกำลังใจ นางสาวสุพรรัพิกา สุบรรณ นางสาวสุปรียาพร สุบรรณ ช่วยให้กำลังใจในการวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีค่าเป็นอย่างยิ่ง ประโยชน์ ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขออนุให้ผู้สนใจการศึกษาทั่วโลก

สุธรรม สุบรรณ

กรกฎาคม 2547

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
กรอบแนวคิดในการวิจัย	๓
สมมติฐานของการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำ	๗
ความหมายของผู้นำ	๗
ความหมายของภาวะผู้นำ	๘
ความหมายของแบบผู้นำ	๙
ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบผู้นำ	๑๐
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษา	๑๘
ความหมายของประสิทธิผล	๑๘
หลักการประเมินประสิทธิผล	๑๙
การประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา	๒๔
ความหมายของคุณภาพ	๒๔
ความหมายการประกันคุณภาพการศึกษา	๒๔
หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา	๒๕
ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน	๒๗
เกณฑ์การประเมินคุณภาพสถานศึกษา	๒๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
มาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา	32
บทบาทและหน้าที่ผู้บริหารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
งานวิจัยภายในประเทศ	36
งานวิจัยต่างประเทศ	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน	45
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียน	46
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน กับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา	47
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
สรุปการวิจัย	50
การอภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	63
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	64
ข แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร	66
ค แบบสอบถามสำหรับครู	79
ง วิธีการตรวจให้คะแนนแบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน	92
จ รายชื่อโรงเรียนที่ได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2546 ..	96
ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	100
ประวัติผู้วิจัย	103

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ใช้ประเมินคุณภาพ (รอบแรก).....	32
ตารางที่ 3.1 มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ใช้ประเมินคุณภาพ (รอบแรก).....	40
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามแบบผู้นำ.....	45
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำแนกเป็น ^{รายด้าน}	46
ตารางที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำกับประสิทธิผลใน การประกันคุณภาพการศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษา ^{จังหวัดสุรินทร์}	47
ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับ ประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ^{จังหวัดสุรินทร์ ด้านผู้เรียน}	48
ตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับ ประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ^{จังหวัดสุรินทร์ ด้านผู้สอน}	48
ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับ ประสิทธิผลในการการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา ^{จังหวัดสุรินทร์ ด้านผู้บริหาร}	49

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ภาพที่ 2.1 ตารางการบริหารของเบลกและมูตัน.....	12
ภาพที่ 2.2 แสดงมิติทั้งสามตามทฤษฎีสามมิติของเรคคิน.....	13
ภาพที่ 2.3 แสดงแบบผู้นำพื้นฐาน 4 แบบ ของเรคคิน.....	14
ภาพที่ 2.4 แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมากและประสิทธิผลน้อยตามทฤษฎีของเรคคิน.....	17

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า การศึกษาเป็นฐานสำคัญในการสร้างความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของชาติ ถ้าการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามีคุณภาพ นั้นย่อมหมายถึง ประชาชนส่วนใหญ่มีคุณภาพด้วย ดังนั้น โรงเรียนประถมศึกษา จึงเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญ ในการจัดการศึกษาแก่ ประชาชนที่เรียนอยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับ ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับ เป้าหมายในการพัฒนาประเทศ โดยผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาจะต้องใช้ภาวะผู้นำในการบริหาร โรงเรียนให้มีประสิทธิภาพทั้งนี้ เนื่องจากผู้นำที่มีประสิทธิภาพเปรียบเสมือนดวงประทีปของหน่วยงาน และเป็นศูนย์รวมพลังในการทำงานของกลุ่มให้สำเร็จลุล่วง ไปได้ด้วยดี อาจกล่าวว่า ได้ว่าการบริหารงานใน โรงเรียนจะบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ໄວ້ย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำ ของผู้บริหาร โรงเรียนเป็นสำคัญ

เสริมศักดิ์ วิชาลักษณ์ (2536: 13) กล่าวว่า ผู้นำกับผู้บริหารย่อมเป็นคนเดียวกัน ได้ผู้บริหาร การศึกษาที่ดีต้องเป็นทั้งผู้บริหารและผู้นำ ใน การบริหาร โรงเรียนผู้บริหาร โรงเรียนทุกคนต่าง ได้รับ การคาดหวังว่า จะเป็นผู้นำที่ดี ผู้บริหารที่ขาดทักษะในการเป็นผู้นำจะปฏิบัติภารกิจทั้งหลายให้ สำเร็จลุล่วง ได้โดยยาก ในทางกลับกัน ผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำสูง ย่อมสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ตน รับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วง ไปได้ด้วยดี สามารถทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ช่วยให้ หน่วยงานคงอยู่ต่อไปได้ และช่วยให้สมาชิกได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ทุกคนพึงปรารถนา

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาดึงแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารแต่ละคน อาจมีลักษณะ แตกต่างกัน ดังที่雷德丁 (Reddin, 1970: 52) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีลักษณะการเป็นผู้นำด้วยกัน ทั้งนี้ แต่เมื่อส่วนที่แตกต่างกัน คือ แบบผู้นำแต่ละคน ไม่เหมือนกัน บางคนจะยึดแบบผู้นำแบบหนึ่ง แบบใด โดยตลอด ส่วนบางคนจะเปลี่ยนแบบผู้นำไปตามเวลา สถานการณ์ สิ่งแวดล้อม และ ตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่รับผิดชอบ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงแบบของผู้นำนี้ ทำให้ประสิทธิผลใน การทำงานของบุคคลแตกต่างกัน ไปด้วย อาจกล่าวได้ว่า แบบผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลสำคัญต่อ ประสิทธิผลของหน่วยงาน

โรงเรียนประถมศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมาสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านสังกัดในส่วนกลางของโรงเรียนประถมศึกษาได้จัดดำเนินการให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 48 ซึ่งบัญญัติว่า ให้หน่วยงานด้านสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้อธิบดีการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานด้านสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อนำไปสู่การพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรับการประกันคุณภาพภายนอก

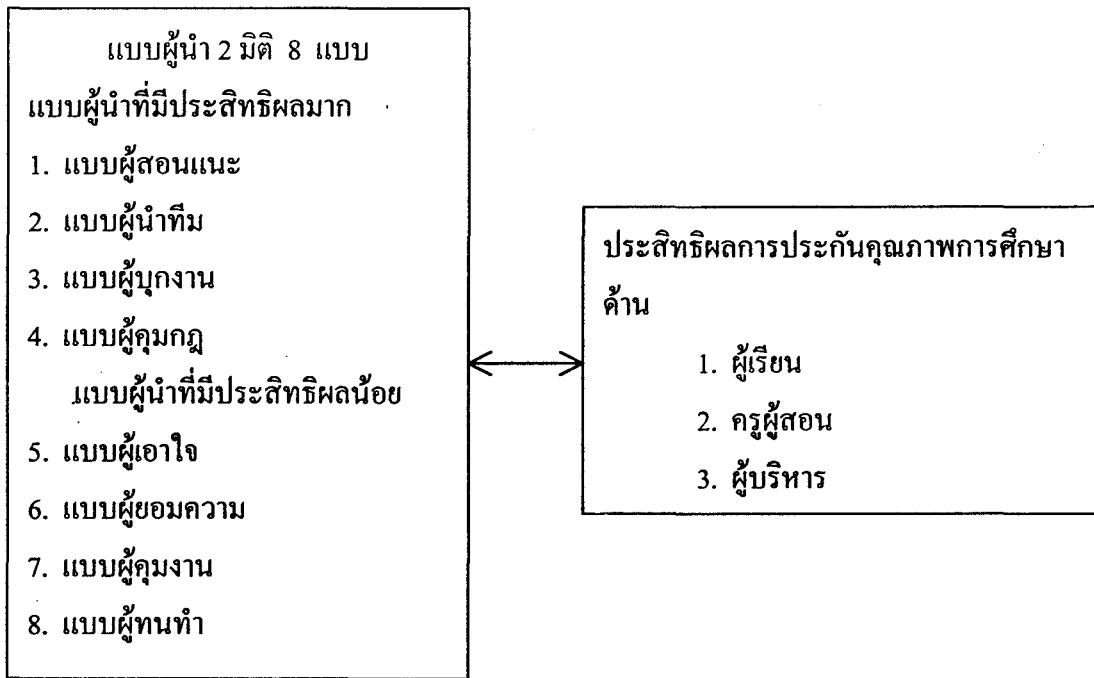
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ในฐานะหน่วยงานด้านสังกัดในระดับจังหวัด ได้ตระหนักรถึงภารกิจอันสำคัญที่โรงเรียนทุกโรงเรียนในจังหวัดสุรินทร์ จะต้องจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อรับการประเมินภายนอก จึงได้กระตุ้นและเร่งรัดให้โรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียนดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยมีโรงเรียนที่ได้รับการประเมินภายนอกครั้งแรก ในปี พ.ศ.2545 อย่างไรก็ตาม ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า การประกันคุณภาพการศึกษายังไม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้และมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้การดำเนินงานได้ต่ำกว่าเป้าหมายกล่าวคือ โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความพร้อมทั้งด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในและ การประเมินภายนอก ซึ่งสาเหตุดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากตัวผู้บริหาร โรงเรียนขาดความกระือรรัตน์ในการผลักดัน ให้มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง (วิเศษ ชินวงศ์ และคณะ 2544: 16) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า ภาวะผู้นำแบบใดที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้นำแบบใดที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานของโรงเรียนบรรลุผลสำเร็จสูงสุด ทั้งนี้เพื่อนำผลจากศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนให้อื้อ ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษายิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์
- 2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษากับ ประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบทฤษฎีแบบผู้นำของ雷德คินซึ่งจำแนกแบบผู้นำเป็น 2 มิติ 8 แบบ คือ แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก ได้แก่ แบบผู้สอนแนะ (Developer) แบบผู้นำทีม (Executive) แบบผู้บุกงาน (Benevolent autocrat) แบบผู้คุณภู (Bureaucrat) และแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย ได้แก่ แบบผู้เอาใจ (Missionary) แบบผู้ขอมความ (Compromiser) แบบผู้คุณงาน(Autocrat) และ แบบผู้ทันทำ (Deserter) ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมุตฐานในการวิจัย

แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการประเมินคุณภาพการศึกษา

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้วิจัยใช้กรอบทฤษฎีของเรคดิน ซึ่งจำแนกแบบผู้นำเป็น 2 มิติ 8 แบบ ดังนี้

แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก ได้แก่ แบบผู้สอนแนะ (Developer) แบบผู้นำทีม (Executive) แบบผู้บุกงาน (Benevolent autocrat) แบบผู้คุณกฏ (Bureaucrat) ส่วนแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย ได้แก่ แบบผู้เอาใจ (Missionary) แบบผู้ยอมความ (Compromiser) แบบผู้คุณงาน (Autocrat) แบบผู้ทบทาม (Deserter)

5.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน ในโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 8,163 คน จาก 756 โรงเรียน

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

5.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบผู้นำตามทฤษฎีของเรคดิน จำแนกเป็น แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก คือ แบบผู้สอนแนะ (Developer) แบบผู้นำทีม (Executive) แบบผู้บุกงาน (Benevolent autocrat) แบบผู้คุณกฏ (Bureaucrat) และแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย คือแบบผู้เอาใจ (Missionary) แบบผู้ยอมความ (Compromiser) แบบผู้คุณงาน (Autocrat) แบบผู้ทบทาม (Deserter)

5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษา ที่ได้รับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำแนกเป็น ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านผู้บริหาร

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 แบบผู้นำ หมายถึง คุณลักษณะภาวะผู้นำที่เกิดจากพฤติกรรมการบริหารงานตามทฤษฎีของเรคดิน จำแนกเป็น 2 มิติ 8 แบบ ได้แก่

6.1.1 แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก หมายถึง สถานการณ์การเป็นผู้นำจะเป็นตัวกำหนด ให้ผู้นำปฏิบัติงานที่มีคุณภาพและมีประสิทธิผลมาก ซึ่งผู้นำจะใช้สถานการณ์ที่เหมาะสมก็จะเกิดเป็นผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก 4 แบบ คือ

1) แบบผู้สอนแนะ หมายถึง ผู้นำที่มีความเชื่อมั่นในตัวบุคคล มุ่งพัฒนา ความสามารถของบุคคล และจัดบรรยากาศในการทำงานให้ผู้ร่วมงานเกิดความพึงพอใจสูงสุด สร้างความผูกพันระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชา กับงาน และผู้บังคับบัญชา

2) แบบผู้นำทีม นายถึง ผู้นำที่ส่งเสริมความสามารถสูงสุดของบุคคลที่จะต้องปฏิบัติงานระยะสั้นและระยะยาว โดยตั้งมาตรฐานผลงานและการปฏิบัติงานไว้สูง เป็นผู้นำที่ยอมรับความแตกต่างของบุคคลและใช้คนตามความสามารถ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม

3) แบบผู้บุกงาน นายถึง ผู้นำที่มีความเชื่อมั่นตนเองสูง มุ่งมั่นทั้งงานเฉพาะหน้าและงานระยะยาว สามารถขักนำให้ผู้อื่นทำงานในสิ่งที่ตนต้องการ สร้างบรรยากาศการทำงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเชื่อฟัง เพื่อให้มีความก้าวหน้าอยู่ดู เป็นผู้นำที่ต้องการผลผลิตงานสูง

4) แบบผู้คุ้มครอง นายถึง ผู้นำที่ไม่มีความสนใจทั้งงานหรือสนใจความสัมพันธ์กับบุคคล ยึดกฎหมายในการปฏิบัติงานและไม่ให้กระทบกระเทือนข่าวลือของผู้ร่วมงานมีความสนใจที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานให้สำเร็จ

6.1.2 แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย นายถึง สถานการณ์การเป็นผู้นำที่ไม่เหมาะสม จะทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่ไม่มีคุณภาพและประสิทธิผลน้อย ซึ่งเป็นเหตุทำให้เกิดประสิทธิผลน้อย ซึ่งเป็นผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย 4 แบบ คือ

1) แบบผู้อาใจ นายถึง ผู้นำที่มุ่งความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานเป็นสิ่งสำคัญ โดยไม่คำนึงถึงงาน เป็นผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย ไม่กล้าเสี่ยงกระทำในสิ่งที่ถูกน้องไม่ชอบ มีความสนใจและเอาใจลูกน้อง ไม่คำนึงถึงชุดประมงค์ของหน่วยงาน

2) แบบผู้ยอมความ นายถึง ผู้นำที่มองเห็นประโยชน์ของการมุ่งสัมพันธ์กับงานแต่ไม่มีความสามารถทำเช่นนั้นได้ เพราะ ไม่กล้าตัดสินใจ ยึดเอาระบบการประเมินประเมินน่อน เป็นวิธีการสำคัญในการทำงาน ไม่ต้องการเผชิญปัญหาและปั๊ปปัญหา

3) แบบผู้คุ้มงาน นายถึง ผู้นำที่คิดว่าตนเองสำคัญกว่าคนอื่น มีความเชื่อมั่นตนเองสูง มุ่งทำงานให้สำเร็จ โดยไม่คำนึงถึงข่าวลือของเพื่อนร่วมงาน มีลักษณะเด็ดขาด ไม่ยอมฟังความคิดเห็นของคนอื่นๆ

4) แบบผู้หันทำ นายถึง ผู้นำที่ไม่สนใจทั้งงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ไม่เก็บถึงความสำเร็จของงาน ตลอดจนข่าวลือของผู้ร่วมงาน ไม่ชอบทำงานและไม่ส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงาน

6.2 ประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา นายถึง ผลจากการประเมินตนเองของสถานศึกษาในเอกสารรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ในค้านผู้เรียน ค้านผู้สอน และค้านผู้บริหาร โดยจำแนกระดับคุณภาพเป็น 3 ระดับ คือ ระดับดี ระดับพอใช้และระดับควรปรับปรุง

6.3 รายงานผลการประเมินตนเอง นายถึง รายงานคุณภาพประจำปีที่สถานศึกษา ขัดทำขึ้นเพื่อแสดงผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาจำแนกตามมาตรฐานการศึกษาในแต่ละค้าน

6.4 ผู้ประเมินภายนอก หมายถึง บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ให้ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินภายนอก ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

6.5 โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้รับการประเมินภายนอก ปีการศึกษา 2545

6.7 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ โรงเรียน และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียน ในสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2545

6.8 ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2545

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้ คาดว่าจะมีประโยชน์ ดังต่อไปนี้

7.1 เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนให้มี ความเหมาะสมยิ่งขึ้น

7.2 เป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด และทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัย โดยได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำ
2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา
3. การประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา
4. บทบาทของผู้บริหารกับการประกันคุณภาพการศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำ

1.1 ความหมายของผู้นำ

คำว่า “ผู้นำ” มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ชาลปิน (Halpin, 1966: 27-28) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งใน 5 อย่างต่อไปนี้ คือ เป็นผู้มีบทบาทหรือมีอิทธิพลต่อคนในหน่วยงานมากกว่าผู้อื่นหรือมีบทบาทเหนือบุคคลอื่นๆ หรือมีบทบาทสำคัญที่สุดที่ทำให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมาย หรือได้รับเลือกจากผู้อื่นให้เป็นผู้นำหรือ เป็นหัวหน้าของกลุ่ม

คูบริน (DwBkln, 1998: 431) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง เป็นบุคคลที่ทำให้องค์การประสบความก้าวหน้า และบรรลุผลสำเร็จ โดยเป็นผู้ที่มีบทบาทแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชา หรือผู้นำ คือบุคคลซึ่งก่อให้เกิดความนั่นคงและช่วยเหลือบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม

ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร (2532: 20) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทสำคัญซึ่งสามารถนำ หรือประสานการทำงานของสมาชิกในกลุ่มให้ทำงานร่วมกันจนประสบผลสำเร็จ โดยที่บุคคลนั้นได้รับการยอมรับจากสมาชิกในกลุ่มด้วย

ชาลิต หมื่นนุช (2534: 22) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับความไว้วางใจอันเนื่องมาจากการคุณลักษณะพิเศษของบุคคลนั้นเอง ให้เป็นผู้ที่มีอิทธิพลและบทบาท

เห็นอกลุ่ม สามารถชักชวน หรือชี้นำให้บุคคลอื่นช่วยปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ให้สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

เสริมศักดิ์ วิชาการณ์ (2536: 8) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้วันการมอบหมาย และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกให้มีอิทธิพลและบทบาทเหนืออกลุ่ม สามารถที่จะจูงใจ ชักนำ หรือชี้นำ ให้สมาชิกของกลุ่มรวมพลังเพื่อปฏิบัติภารกิจต่างๆ ของกลุ่มให้สำเร็จ

พรนพ พุกกะพันธุ์ (2544: 8) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ทรงไว้วิชั่นอำนวย เป็นความสามารถของบุคคลที่สามารถให้บุคคลอื่นทำงาน และสามารถที่ทำให้คนอื่นเชื่อมั่นในตัวผู้นำ

กล่าวโดยสรุป ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทและมีความสามารถดำเนินงานให้สำเร็จด้วยความร่วมมือจากผู้อื่น โดยการชักจูง ชี้แนะ และแนะนำให้บุคคลในกลุ่มปฏิบัติงานตามความต้องการของกลุ่ม เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายไว้

1.2 ความหมายของภาวะผู้นำ

เมื่อผู้นำได้แสดงบทบาทหน้าที่โดยการใช้อำนาจหน้าที่หรืออิทธิพลสามารถโน้มน้าว ชักจูง ชี้แนะให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มบุคคลได้แสดงพฤติกรรมอันมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว ของกลุ่มแล้ว ลักษณะนี้คือความเป็นผู้นำ หรือภาวะผู้นำ นั้นเอง ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ว่า “สอดคล้องกัน ดังนี้”

ชอลปิน (Halpin, 1966: 27-28) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถองค์ในการรับรู้สถานการณ์ทางสังคม การวางแผนและการจัดการเพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความร่วมมือในการทำงาน ระหว่างสมาชิกคู่ยกัน

ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร (2532: 20) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการในการใช้อิทธิพลของผู้นำต่อการทำกิจกรรมแต่ละบุคคล ในความพยายามที่จะให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง

เสริมศักดิ์ วิชาการณ์ (2536: 10) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง เป็นการใช้อิทธิพลของบุคคลหรือของคำแห่งไว้ผู้อื่นยอนยอมปฏิบัติตามเพื่อที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ตามที่กำหนดไว้ หรืออาจสรุปได้ว่าภาวะผู้นำ คือ รูปแบบของอิทธิพลระหว่างบุคคล

ประเสริฐ สมพงษ์ธรรม (2538: 46) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้หนึ่งมีอิทธิพลต่อนักบุคคลหรือกลุ่มในอันที่จะก่อให้เกิดการกระทำ กิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม โดยใช้จูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็น ตามความต้องการของตน ได้ด้วยความเต็มใจ ความยินดีที่จะให้ความร่วมมือ ดังนั้นภาวะผู้นำก็คือผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักบุคคลหรือกลุ่มในอันที่จะก่อให้เกิดการกระทำการกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

พระราชบัญญัติ (2540:19) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง คุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ความสามารถของบุคคล ที่ชักนำให้คนทั้งหลายประสานกันและพากันไปสู่จุดหมาย ที่ดีงาม

รัฐธรรมนูญ (2544: 11-12) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ มีลักษณะดังนี้

1. เป็นความสามารถที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในด้านการกระทำการตามที่ผู้นำต้องการ และสามารถใช้จูงใจบุคคลอื่นให้กระทำที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมายขององค์การได้
2. เป็นกระบวนการความเป็นผู้นำจากการใช้อิทธิพลที่จะควบคุมและประสานงาน กิจกรรมของสมาชิกกลุ่มให้บรรลุเป้าหมาย
3. เป็นลักษณะความสัมพันธ์ทางอำนาจอย่างหนึ่งของผู้นำจนได้รับการยอมรับนับถือ ในพฤติกรรมของเขางานสามารถเชิดชูและกลุ่มและกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. อิทธิพลในตัวของผู้นำที่นำมาใช้ให้เกิดสถานการณ์โดยการซึ่งแต่งตั้งกระบวนการ สื่อสารเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
5. การกระทำการร่วมกันระหว่างบุคคลโดยมีบุคคลคนหนึ่งทำหน้าที่ให้การชี้นำการ กระทำการดังกล่าวทำให้บุคคลอื่น ๆ เชื่อมั่นในผลงานของเขาร่วมกัน ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากลักษณะการ แสดงออกในการซึ่งแต่งตามที่เขาแนะนำไว้
6. ความคิดริเริ่มและการรักษาสภาพของความเชื่อถือในการปฏิบัติการร่วมกัน
7. การที่บุคคลที่มีอิทธิพลมากและทำให้เกิดการยอมรับเกี่ยวกับการบริหารงาน ประจำในองค์การ
8. เป็นกระบวนการในการใช้อิทธิพลที่มีต่อการดำเนินงานของกลุ่มให้บรรลุวัตถุ ประสงค์ขององค์การและมีการร่วมใจให้เกิดพฤติกรรมในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตลอดจนใช้ อิทธิพลให้กลุ่มร่วมไว้ซึ่งวัฒนธรรมของตน

กล่าวโดยสรุป ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำใช้อิทธิพล หรืออำนาจของ หัวหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา หรือต่อสมาชิกภายในกลุ่ม ในการดำเนินการตามสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสามารถนำไปสู่ความสำเร็จขององค์การตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้

1.3 ความหมายของแบบผู้นำ

แบบผู้นำเป็นลักษณะของผู้นำเป็นผู้นำที่มีอิทธิพลต่อการบริหารในลักษณะแตกต่างกัน ตามแนวคิดของนักทฤษฎี การเป็นผู้นำที่เกิดผลจำเป็นต้องเลือกแบบผู้นำให้เหมาะสมกับบทบาท และเป็นไปในลักษณะรู้จักด้วยตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งมีนักการศึกษาให้ความหมายของ แบบผู้นำไว้หลายท่าน เช่น

เลвин ลิพพิตท์ และไวท์ (Lewin Lippitt and White, 1960: 527 - 553 อ้างใน วัชรินทร์ นุชนาค 2533: 10) สรุปแบบผู้นำไว้สามแบบ คือ แบบอัตตาธิปไตย (Autocratic Leader) แบบประชาธิปไตย (Democratic Leader) และแบบเสรีนิยม (Laisser – Faire Leader)

เกทเซลส์ และกูบ่า (Getzels and Guba, 1968: 56) กล่าวว่า ได้จำแนกแบบของผู้นำ ไว้สามแบบ คือ ผู้นำทางสถาบัน (Normative Style) แบบผู้นำทางบุคคล (Personal Style) และ แบบผู้นำตามสถานการณ์ (Transative Style)

豪 แอนด์มิสเกล (Hoy and Miskel, 1982: 236) กล่าวว่า แบบผู้นำ เป็นลักษณะ ของผู้นำที่สามารถหรือใช้จุงใจสมาชิกในหน่วยงานได้ โดยปรับเปลี่ยนภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับ สถานการณ์ที่แตกต่างกัน

ไฮร์เซอร์ และแบลนชาร์ด (Hersey and Blanchard, 1982: 126) กล่าวว่า แบบผู้นำ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมหรือกระบวนการพฤติกรรมของผู้นำตามทัศนะของผู้ร่วมงาน เพื่อผู้นำ ร่วมปฏิบัติงานโดยคลองกับผู้อื่น

วัลเดอร์ สาระนันท์ (2540: 10) กล่าวว่า แบบผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร ซึ่งแสดง โดยมีอิทธิพลเหนือนบุคคลอื่น เพื่อให้บุคคลอื่นทำงานตามเป้าหมายที่ผู้นำต้องการ โดยใช้ภาวะ ผู้นำแบบต่าง ๆ ตามแนวคิด ความเชื่อ ประสบการณ์ของผู้นำหรือตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุป แบบผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงพฤติกรรมออก โดยมีอิทธิพลเหนือนบุคคลอื่นหรือผู้ร่วมงาน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ต้องการ โดยใช้แบบผู้นำตามแนวคิดและความเชื่อของคนเอง โดยอาศัยสถานการณ์ที่เกิดอย่างเหมาะสม

1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบผู้นำ

เป้าหมายของการศึกษาแบบผู้นำ คือเพื่อจะหาแบบผู้นำที่ดีที่สุดหรือหาแบบภาวะผู้นำ ที่มีประสิทธิผล การศึกษาพฤติกรรมผู้นำนี้เป็นการศึกษาว่าผู้นำมีพฤติกรรมอย่างไรองค์การจึงจะ มีประสิทธิผล ดังนั้น แบบผู้นำจึงสัมพันธ์กับตัวแปรต่าง ๆ ขององค์การ เช่น ผลผลิต ความพอใจ ในการทำงาน บรรยายกาศขององค์การ แรงจูงใจและความขัดแย้ง เป็นต้น แบบผู้นำและพฤติกรรม ผู้นำมีหลายแนวคิดและหลายทฤษฎี ดังนี้

1.4.1 ทฤษฎีแบบผู้นำของฮอลปิน

ฮอลปิน (Halpin, 1966: 62) ได้กล่าวว่า แบบของผู้นำ เป็นพฤติกรรมของ บุคคลโดยบุคคลหนึ่งขณะที่ทำการสั่งการต่อ กิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ กำหนดไว้ ซึ่งจำแนกแบบผู้นำออกเป็น 2 แบบ คือแบบกิจสัมพันธ์ (Initiation Structure) กับแบบ มิตรสัมพันธ์ (Consideration) มีความหมายดังนี้ ได้จำแนกแบบผู้นำ ออกเป็น 2 แบบคือ

1) ผู้นำแบบกิจสัมพันธ์ (Initiation Structure) หมายถึงผู้นำแบบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งจะเป็นไปในลักษณะที่เน้นความเข้าใจในการดำเนินการตามระเบียบแบบแผนขององค์การ การสื่อความหมายที่เป็นระบบในหน่วยงานและวิธีการดำเนินต่าง ๆ ตามขั้นตอนที่กำหนด

2) ผู้นำแบบมิตรสัมพันธ์ (Consideration) หมายถึง ผู้นำแบบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งจะเป็นไปในลักษณะที่เสริมสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรทำงานร่วมกันด้วยความไว้วางใจกัน อยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่น และให้ความเคารพต่อกัน ออลปิน และ ไวเนอร์ (Halpin and Winer, 1996: 62) ได้สร้างแบบผู้นำพื้นฐาน

ขึ้น 4 แบบอีก ดังนี้

แบบที่ 1 ผู้นำกิจสัมพันธ์สูง (+) และมิตรสัมพันธ์สูง (+)

แบบที่ 2 ผู้นำกิจสัมพันธ์สูง (+) และมิตรสัมพันธ์ต่ำ (-)

แบบที่ 3 ผู้นำกิจสัมพันธ์ต่ำ (-) และมิตรสัมพันธ์สูง (+)

แบบที่ 4 ผู้นำกิจสัมพันธ์ต่ำ (-) และมิตรสัมพันธ์ต่ำ (-)

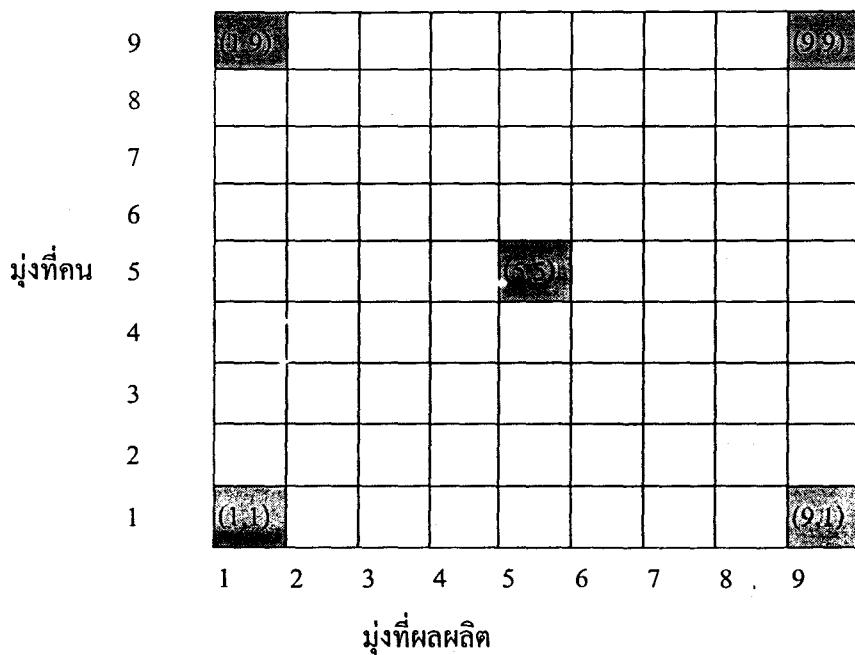
1.4.2 ทฤษฎีการแบบผู้นำของเบลคและมูตัน

เบลคและมูตัน (Blake and Mouton) ได้จำแนกแบบภาวะผู้นำ (Leadership Styles) เป็นตารางการบริหาร (Managerial Grid) ขึ้น โดยแบ่งลักษณะของผู้นำออกเป็น 2 มิติ คือ มิติมุ่งคน (Concern for people) และมิติมุ่งผลผลิต (Concern for production) (เสริมศักดิ์ วิชาการ 2536: 76-79)

มิติมุ่งคน (Concern for people) หมายถึง วิธีการที่ผู้นำใช้วิธีการทำงานร่วมกับผู้ตาม เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยคระหนักถึงและส่งเสริมศักดิ์ศรีของผู้ตามและการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล เป็นต้น

มิติมุ่งผลผลิต (Concern for production) หมายถึง วิธีการที่ผู้นำใช้เพื่อก่อให้เกิดผลผลิต และคุณภาพของผลงานเป็นต้น

เบลคและมูตัน (Blake and Mouton) ได้สร้างตารางสองมิติที่เป็นอิสระแก่กัน กล่าวคือมิติที่เน้นผลผลิตแสดงในแนวนอน และมิติที่เน้นคนหรือความสัมพันธ์แสดงในแนวตั้ง แต่ละมิติมี 9 ช่อง จาก 1 ถึง 9 ซึ่ง 1 หมายถึง ต่ำ / 5 หมายถึง ปานกลาง / 9 หมายถึง สูง จึงมี 81 ช่อง จึงเป็นดังภาพที่ 2.1 ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ภาพตารางการบริหารของเบลคและนูดัน

ที่มา: เสริมศักดิ์ วิชาลักษณ์ "หน่วยที่ 5 ภาวะผู้นำ" ใน ประมวลสาระชุดวิชาพุทธศาสนาและแนวปฏิบัติ
ในการบริหารการศึกษา หน้า 77 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช 2536

แบบภาวะผู้นำในตารางการบริหาร 5 แบบ อธิบายพฤติกรรมของผู้นำทั้ง 5 แบบ ดังนี้

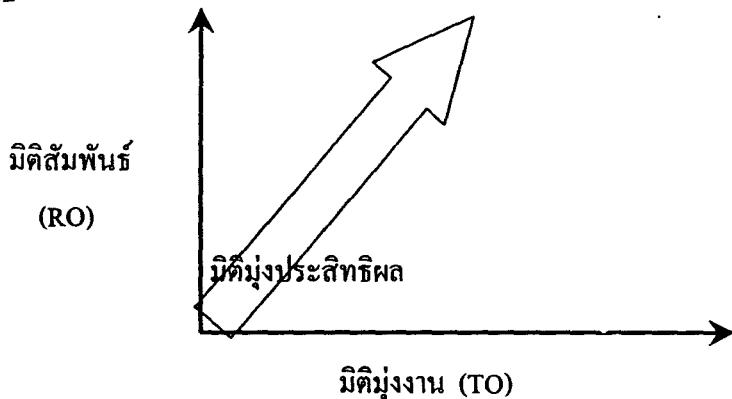
- ผู้นำแบบ (1,1) หรือแบบไม่เอาไหน อยู่มุ่งซ้ายตอนล่าง เป็นผู้นำที่ไม่สนใจทั้งคนและไม่หวังผลงาน บริหารแบบเนื้อหา ทำงานไปเรื่อย ๆ เข้าทำงานของเข้าชามเย็นชาม เป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด
- ผู้นำแบบ (1,9) หรือแบบชุมนุมสังสรรค์ อยู่มุ่งซ้ายตอนบน เป็นผู้นำแบบที่มุ่งความสัมพันธ์กับบุคคลเป็นสำคัญ เป็นผลทำให้ผลผลิตของงานมีน้อย พยายามสร้างความเป็นกันเอง โดยเป็นมิตรกับคนทั้งหลาย และหลีกเลี่ยงความขัดแย้งให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ผู้นำแบบ (9,1) หรือแบบมุ่งแต่งงาน อยู่มุ่งขวาตอนล่าง เป็นผู้นำแบบงานมุ่งที่จะให้งานสำเร็จแต่เพียงอย่างเดียว ให้ความสำคัญของบุคคลต่ำและโดยไม่สนใจความต้องการของบุคคล มุ่งแต่ประสิทธิภาพของงาน โดยผู้ร่วมงานต้องทำงานตามระเบียบและระบบที่กำหนดให้

4. ผู้นำแบบ (9,9) หรือแบบเล่นเป็นทีม อยู่ในหมวดนี้ เป็นผู้นำที่เน้นงานทั้งคนและผลผลิตสูง กระตุ้นให้ทำงานเป็นทีมหรือหมู่คณะ เพื่อร่วมงานมีความพึงพอใจในการทำงานให้ความร่วมมือร่วมใจ เชื่อมั่นต่อภารกิจเป็นอย่างดี โดยมีความผูกพันกับงานที่ทำและกับองค์กร ทำให้งานมีความสำเร็จสูง

5. ผู้นำแบบ (5, 5) หรือแบบทางสายกลาง อยู่ในหมวดของตาราง เป็นผู้นำแบบที่ให้ความสนใจทั้งคนและงานพอสมควร ให้ความสำคัญแก่คนและงานในระดับปานกลาง ไม่เน้นด้านใดด้านหนึ่งมากหรือน้อยเกินไป ผู้นำแบบนี้ต้องการทั้งผลงานและขวัญกำลังใจของผู้ร่วมงานด้วย

1.4.3 ทฤษฎีสามมิติของ雷คิน (3 – D Model)

จากแนวคิดที่ว่าประสิทธิผลของผู้นำขึ้นอยู่กับปัจจัยสามพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำกับสถานการณ์ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมผู้นำในมิติต่าง ๆ ตามทฤษฎีสามมิติของ雷คิน ได้แก่ มิติกิจสัมพันธ์ (Initiating Structure) มิติมิตรสัมพันธ์ (Consideration Structure) และมิติมุ่งประสิทธิผล ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 แสดงมิติทั้งสามตามทฤษฎีสามมิติของ雷คิน

ที่มา: เสริมศักดิ์ วิชาลักษณ์ "หน่วยที่ 5 ภาวะผู้นำ" ใน บรรณสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติ
ในการบริหารการศึกษา หน้า 80 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช 2536

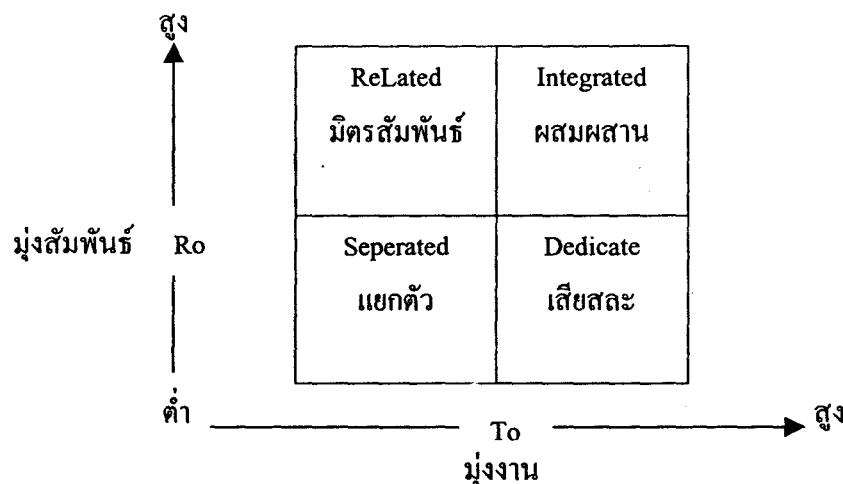
มิติของผู้นำของ雷คิน ผู้นำมีพฤติกรรมใน 3 มิติ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

1. มิติมุ่งงาน (Task Orientation) หมายถึง พฤติกรรมมุ่งให้สมาชิกในองค์กร
เข้าใจในแนวโน้มของระบบการทำงาน การติดต่อสื่อสาร การประสานงานเพื่อให้ผู้ได้บังคับบัญชา
หรือผู้ดูแลสามารถปฏิบัติงานได้ผลและสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2. มิติมุ่งสัมพันธ์ (Relationship Orientation) หมายถึง พฤติกรรมผู้นำที่แสดงออกถึงความเป็นมิตรมีความไว้วางใจ สนับสนุนกับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ตาม เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจในการในการปฏิบัติงาน

3. มิติมุ่งประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง พฤติกรรมผู้นำที่มุ่งให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และผู้ร่วมงานพอใจ โดยบึ่งสถานการณ์เป็นหลัก ถ้าสถานการณ์เหมาะสมพฤติกรรมผู้นำก็จะมีประสิทธิผลมาก หรือถ้าหากสถานการณ์ไม่เหมาะสมพฤติกรรมผู้นำก็จะมีประสิทธิผลน้อย

จากการศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำตามกรอบทฤษฎีสามมิติ ของเรดдин ได้สร้างผู้นำพื้นฐาน 4 แบบ ดังนี้ (Reddin, 1970: 27) ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงแบบผู้นำพื้นฐาน 4 แบบของเรดдин

ที่มา: Reddin, William J. *Managerial Effectiveness*. New York: McGraw -Hill, 1970.

เรดдин (Reddin, 1970: 30-32) ได้กล่าวถึงผู้นำพื้นฐาน 4 แบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบที่ 1 งานสูง - สัมพันธ์สูง แทนแบบของผู้นำที่เป็นผู้ผสมผสาน ผู้นำประเภทนี้เป็นผู้นำทั้งที่มุ่งที่คนโดยให้ทำงานที่มีความหมายและมุ่งที่งาน โดยให้คนตระหนักรู้ถึงความรับผิดชอบ

แบบที่ 2 งานต่ำ - สัมพันธ์สูง แทนแบบของผู้นำที่เป็นมิตรสัมพันธ์ ผู้นำประเภทนี้เน้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และคำนึงถึงงานแต่เพียงเล็กน้อย

แบบที่ 3 งานตា - สัมพันธ์ตា แทนแบบของผู้นำที่เป็นผู้แยกตัว ผู้นำประเภทนี้ มีได้มุ่งที่งานหรือความสัมพันธ์ เขาแยกตัวเองออกจากทั้งงานและความสัมพันธ์

แบบที่ 4 งานสูง - สัมพันธ์ตា แทนแบบของผู้นำที่เป็นผู้เสียสละ ผู้นำชนิดนี้ เสียสละให้กับงาน และคำนึงถึงความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานเพียงเล็กน้อย

จากแบบผู้นำพื้นฐานทั้ง 4 แบบของเรคดิน ไม่สามารถบอกได้ว่าผู้นำแบบใดคือที่สุด แต่งานวิจัยระบะหลังพบว่า สถานการณ์การเป็นผู้นำจะเป็นตัวกำหนดแบบผู้นำ ถ้าใช้สถานการณ์ เหมาะสมจะเกิดเป็นแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก 4 แบบ แต่ถ้าใช้สถานการณ์ไม่เหมาะสมจะเกิดแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย 4 แบบ

แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก ตามแนวคิดของเรคดิน

1. ผู้สอนแนะ (Developer) ผู้นำประเภทนี้แสดงให้เห็นเด่นชัดว่ามีความเชื่อมั่นในตัวบุคคล มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาความสามารถพิเศษของคนอื่นและจัดบรรยายการศึกษาในการทำงาน ซึ่งทำให้ผู้ร่วมงานเกิดความพึงพอใจสูงสุด เขายึดผู้นำที่มีประสิทธิภาพ เพราะถึงเวลาล้มของการทำงานที่เขาสร้างขึ้นช่วยพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีความผูกพันทั้งทั้งงานและตัวหัวหน้าเอง เมน้ำว่า งานที่ทำจะประสบความสำเร็จสูง แต่ผู้นำประเภทนี้ก็จะพยายามพัฒนาคน ทั้งที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำและไม่เกี่ยวข้องกับงาน

2. ผู้นำทึม (Executive) ผู้นำประเภทนี้ ได้แก่ผู้ที่ยอมรับว่าหน้าที่ของตนคือ การส่งเสริมความพยายามสูงสุดของบุคคลในการปฏิบัติภารกิจทั้งปวง ตั้งมาตรฐานผลงาน ไว้สูง เป็นผู้ที่ยอมรับในความแตกต่างของบุคคล และพยายามใช้คนตามความสามารถส่งเสริมการทำงาน เป็นทีม ด้วยเหตุที่ผู้นำเองมีความผูกพันทั้งงานและคน ลิงนี้เป็นตัวกระตุนอย่างสำคัญ ที่ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานเต็มความสามารถ ซึ่งเป็นผลให้หน่วยงานบรรลุเป้าประสงค์สูงสุดได้

3. ผู้บุกงาน (Benevolent Autocrat) ผู้นำประเภทนี้มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงมาก และมุ่งมั่นที่งาน ทั้งที่เป็นงานเฉพาะหน้าและงานในระยะยาว เป็นผู้มีทักษะดีเยี่ยมในการซักนำให้ผู้อื่นกระทำในสิ่งที่ตัวเองต้องการ โดยไม่รู้สึกคัดค้านหรือขุ่นเคือง ซึ่งจะเป็นผลให้งานที่ทำมีความสำเร็จ เขาสร้างบรรยายการศึกษาในการทำงานชนิดที่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาถ้ารู้ว่าต่อเขาน้อยที่สุด และมีความเชื่อฟังเขามากที่สุด ผู้นำประเภทนี้นำไปสู่การทำงานที่มีผลผลิตสูง

4. ผู้คุมกฎ (Bureaucrat) ผู้นำประเภทนี้ไม่มีความสนใจย่างจริงจังทั้งต่องาน หรือต่อความสัมพันธ์ เขายึดติดไปตามกฎเกณฑ์ แต่ก็ไม่กระทบกระเทือนกับบัญชองผู้ร่วมงาน เมน้ำว่าเขาจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ แต่ก็สามารถที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความสนใจที่จะทำงานให้สำเร็จ

แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย 4 แบบ คือ

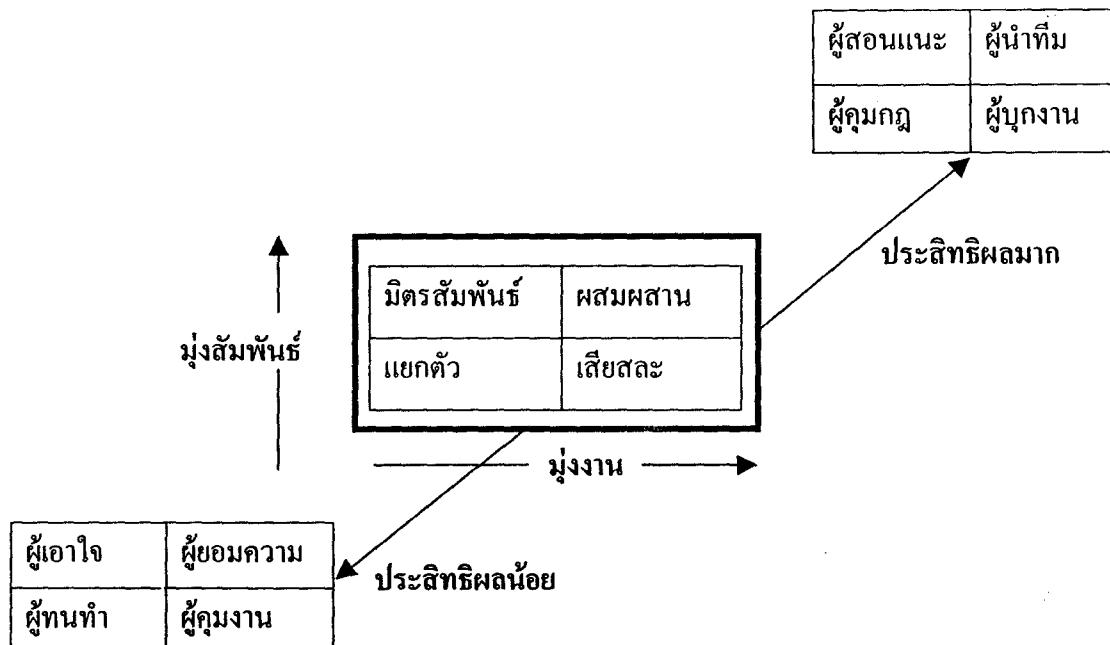
1. **ผู้เอาใจ (Missionary)** ผู้นำประเภทนี้เป็นผู้นำที่ถือเอาความสัมพันธ์ของตัวเองกับเพื่อนร่วมงานมีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด เป็นผู้นำที่หันบ่อนประสิทธิภาพเพราเจามีความปรารถนาที่จะเห็นตัวเองเป็นคนดี และให้ผู้อื่นมองเห็นว่าตัวผู้นำเป็นคนดีเป็นคนที่ไม่กล้าเสียเงินทำอะไรที่คิดว่าลูกน้องไม่ชอบ พยายามเอาใจลูกน้อง จนกระทั่งลืมเนื้กถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของหน่วยงาน ผู้นำแบบนี้ถูกมองว่า ไม่มีความคิดหรือเริ่มซ่อนเอาใจลูกน้อง

2. **ผู้ยอมความ (Compromiser)** ผู้นำประเภทนี้คือ ผู้นำที่เห็นประโยชน์ของการที่มุ่งทั้งที่คนและความสัมพันธ์ แต่ไม่มีความสามารถที่จะทำเช่นนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีความจริงใจที่จะทำ หรือไม่กล้าตัดสินใจที่จะทำ ถืออาการประนีประนอมเป็นวิธีการที่สำคัญในการทำงาน โดยไม่คำนึงถึงผลผลิตในระยะยาว พยายามที่จะปัดปัญหาและทำให้คนที่มีอิทธิพลต่อเขามีความสุข เท่าที่จะทำได้

3. **ผู้คุ้มงาน (Autocrat)** เป็นผู้นำที่ลงตัวเองว่าสำคัญมากกว่าคนอื่น มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง มุ่งที่จะทำงานให้สำเร็จโดยไม่คำนึงถึงข้อบกพร่องใดๆ ในการทำงาน บีบบังคับให้ผู้อื่นทำงาน และใช้วิธีทำงานที่ตนมองเห็นว่าดี โดยไม่ฟังความเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา

4. **ผู้ทITH ทำ (Deserter)** ผู้นำประเภทนี้แสดงตัวเองว่า ไม่มีความสนใจทั้งงานและความสัมพันธ์ เป็นผู้นำที่หันบ่อนประสิทธิภาพและไม่คำนึงถึงความสำเร็จของการทำงานและก็ไม่นึกถึงข้อบกพร่องเพื่อร่วมงาน นอกจากตัวเองจะไม่ทำงานแล้วยังไม่ให้คนอื่นทำงานด้วย โดยอาจขัดขวางหรือไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน เป็นคนอึดอาดเฉื่อยชา

แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมากกับแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมากและแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อยตามทฤษฎีของเรดดิน

ที่มา: เสริมศักดิ์ วิชาลักษณ์ “หน่วยที่ 5 ภาวะผู้นำ” ใน **ปรัชญาสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน้า 84** นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช 2536

จากภาพที่ 2.4 จะเห็นว่า ชนิดของผู้นำแบบผู้สอนแนะ เมื่อใช้สถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมจะถูกมองเป็นผู้ยอมความ แต่ถ้าใช้สถานการณ์ที่เหมาะสมจะมีประสิทธิภาพและถูกมองเป็นผู้นำทีม

ชนิดผู้นำพื้นฐานแบบมิตรสัมพันธ์ ถ้านำไปใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสม ก็จะถูกมองเป็นพฤติกรรมผู้นำแบบเอาใจ แต่ถ้าใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมจะมีประสิทธิภาพและถูกมองเป็นผู้สอนแนะ

ชนิดผู้นำพื้นฐานแบบแยกตัว ใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมจะแสดงบทบาทแบบผู้คุ้มครอง แต่ถ้าสถานการณ์นั้นไม่เหมาะสมจะถูกมองเป็นผู้นำแบบผู้ทุนทำ

ชนิดผู้นำพื้นฐานแบบผู้เดี้ยสละ ซึ่งมีแรงบันดาลใจและแรงผลักดันให้ทำงานในสถานการณ์ที่เหมาะสมจะเป็นแบบผู้บุกงาน เมื่อใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมจะถูกมองเป็นแบบผู้คุ้มงาน

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีแบบผู้นำของเรคดิน 2 มิติ 8 แบบไม่สามารถออกได้ว่าผู้นำแบบใดดีที่สุด แต่คำนึงถึงประสิทธิผลของงานเป็นหลัก นั่งความสำเร็จของผลงาน ถ้าใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมก็จะเกิดเป็นผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก ได้แก่ แบบผู้สอนแบบแบบผู้นำทีม แบบผู้บุกงาน แบบผู้คุ้มครอง และหากใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมก็จะเกิดแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย ได้แก่ แบบผู้เอาใจ แบบผู้ขยอนความ แบบผู้คุ้มงาน และแบบผู้ท่านทำ โดยในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดทฤษฎีของเรคดิน 2 มิติ 8 แบบ ไปใช้เป็นกรอบในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์

2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา

2.1 ความหมายของประสิทธิผล

ความหมายของประสิทธิผล ขอนำเสนอเป็นสองลักษณะ ดังนี้

2.1.1 ความหมายของประสิทธิผลโดยทั่วไป มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 667) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น

วัฒนา สูตรสุวรรณ (2521: 596) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผล หมายถึง เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับหรือผลสำเร็จของงาน

ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร (2532: 45) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผล หมายถึง ระดับความสำเร็จในการแสดงบทบาทของผู้บริหารเพื่อให้ได้ผลงานตามต้องการ

สุวิกิ ศรีปัสดา (2533: 266) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผล หมายถึง การทำงานที่ได้ผลงานตามเป้าหมายอุปกรณ์ย่างเด่นชัด

ธงชัย สันติวงศ์ (2535: 3) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผล หมายถึง การทำงานที่ได้ผลโดยสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

รุ่ง แก้วแดง และชัยณรงค์ สุวรรณสาร (2536: 169) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น

ศิริพร พิมลดทีป (2542: 30) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผล หมายถึง ผลงานขององค์การที่สามารถดำเนินการบรรลุตามแผนงานขององค์การนั้น ๆ และประสิทธิผลของโรงเรียนหมายถึง ความสามารถของโรงเรียน ในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียน มีคุณภาพด้านการศึกษา และมีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของโรงเรียนและตรงตามความต้องการของสังคม

กล่าวโดยสรุป ประสิทธิผล หมายถึง ระดับความสำเร็จขององค์การที่สามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานขององค์การนั้น ๆ

2.1.2 ความหมายประสิทธิผลการจัดการศึกษา มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการประเพณีศึกษาแห่งชาติ (2527: 47-48) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง ผลการจัดการศึกษาที่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนตาม เป้าหมาย โดยที่นักเรียนทุกคนที่เข้าเรียนสามารถเรียนจบหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยมี คุณสมบัติตามต้องการ

รุ่ง แก้วแดงและชัยณรงค์ สุวรรณสาร (2536: 173) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง ผลสำเร็จของนักเรียนที่จบหลักสูตรแล้วมีคุณภาพชีวิตอยู่ ในสังคม ได้เหมาะสม และสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและดำรงเดิมชีพในสังคม ได้

แสง พีนัส (2528: 21) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง ความสามารถที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ ตามข้อกำหนดในหลักสูตรอย่างปัจจุบัน ได้ เงื่อนไขของเวลาและทรัพยากรต่าง ๆ น้อยที่สุด

สมพงษ์ อะรงค์ชัย (2540: 11) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนทุกคนสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด โดยไม่ตกช้าช้า และออกกลางคัน และไม่ทำให้เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษา

แคมเปญลล์ (Campbell, 1977: 36-39) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง การที่ผู้นำทางการศึกษาสามารถบริหารและจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยอาศัย หลัก 4 ประการ คือการปรับตัว (Adaptation) การบรรลุเป้าหมาย (Goal Achievement) การบูรณาการ (Integretion) และการคงสภาพความสมบูรณ์ ของระบบค่านิยม จนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์

豪伊 และมิสเกล (Hoy and Miskel, 1991: 51) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิผล การจัดการศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษา สามารถใช้ภาวะผู้นำเป็นจุดศูนย์รวมในการจัด การศึกษาทำให้ครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจ เป็นผลทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนมี ประสิทธิผล

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้น จากการจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้ผู้เรียนมีคุณภาพด้านการศึกษาและมีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ของโรงเรียนและตรงตามความต้องการของสังคม

2.2 หลักการประเมินประสิทธิผล

การประเมินประสิทธิผลขององค์การ มีหลักหรือตัวชี้วัดความสำเร็จเป็นแนวทางใน การประเมิน หรืออาจจะกระทำได้โดยใช้ลักษณะหรือแบบจำลอง ซึ่งมีแบบวัดประสิทธิผล 2 แบบ คือ

2.2.1 แบบวัดประสิทธิผลเดี่ยว คือการใช้เกณฑ์การประเมินเพียงตัวเดียวเพื่อวัดประสิทธิผลขององค์การ มีนักศึกษาได้กล่าวไว้ว่า “ดังนี้”

สตีเบิร์ส (Steers, 1977) กล่าวว่า การประเมินผลโดยใช้ครึ่งนึงของวัดประสิทธิผลเดี่ยว มุ่งวัดความสำเร็จและความสามารถในด้านการผลิต ความมั่นคง ความอยู่รอดและกำไร

แคมเพลล์ (Campbell, 1977) ได้ศึกษาและสำรวจเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดความสำเร็จขององค์การ และได้เสนอไว้ 19 เกณฑ์ ซึ่งใช้กันอย่างกว้างขวาง ดังนี้

1. ความมีประสิทธิผลโดยทั่วไป หมายถึง ระดับความมากน้อยของความสำเร็จที่องค์การสามารถบรรลุถึงเป้าหมาย โดยพิจารณาเกณฑ์เดี่ยว ๆ ให้มีจำนวนมากที่สุดเพื่อตัดสินประสิทธิผลขององค์การ

2. คุณภาพ หมายถึง คุณภาพของผลผลิต หรือคุณภาพการบริการพื้นฐานขององค์การ

3. ผลผลิต หมายถึง ปริมาณของผลงานหรือผลผลิตหลัก

4. ความพร้อม หมายถึง ความเป็นไปได้ขององค์การต่อการปฏิบัติงานที่จำเพาะเจาะจง เมื่อมีการขอร้อง

5. ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ และเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนดไว้

6. ผลกำไร หมายถึง ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน เมื่อหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว

7. การเติบโต หมายถึง การขยายตัวขององค์การ หรือการเพิ่มขนาดในสิ่งต่าง ๆ เช่น พนักงาน เครื่องมือเครื่องใช้ ทรัพย์สิน หรือการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปโดยการเปลี่ยนเที่ยบสภาพปัจจุบันในขณะนี้กับสภาพองค์การที่ผ่านมา

8. การใช้ประโยชน์ จากสภาพแวดล้อม หมายถึง ความสามารถในการนำทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีอยู่อย่างจำกัด และจำเป็นต่อการปฏิบัติงานขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

9. ความมั่นคง หมายถึง การคงไว้ซึ่งโครงสร้าง หน้าที่ และทรัพยากรไว้ได้ในระยะที่ผ่านมาและในช่วงการถูกทดสอบ

10. การเปลี่ยนแปลงหรือการรักษาคนไว้ได้ หมายถึง อัตราการเปลี่ยนคนงานหรือความถี่ของการลาออกจาก

11. การขาดงาน หมายถึง ความถี่หรือจำนวนการขาดงานของพนักงาน

12. อุบัติเหตุ หมายถึง ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในที่ทำงานที่ส่งผลให้เกิดการชะงักล่าช้าของงาน

13. ขวัญ หมายถึง กำลังใจ หรือสภาพการจูงใจให้สามารถหรือพนักงานขององค์การเกิดความพยายามทำงานเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์การตลอดจนความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ

14. การจูงใจ หมายถึง ความเต็มใจ หรือความรู้สึกพร้อมของพนักงานที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุผลเป้าหมายของงาน

15. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลหรือพนักงานมีต่อบบทบาท
หรืองานของตนในองค์การ กับผลการตอบแทนอย่างยุติธรรมจากองค์การที่มอบให้

16. การยอมรับเป้าหมายขององค์การ หมายถึง ความยินยอม พร้อมใจรับเอา เป้าหมายขององค์การโดยทั่วไป ซึ่งเชื่อว่าเป้าหมายนั้นถูกต้องและสมควรสามารถดำเนินการได้

17. ความขัดแย้ง - ความสามัคคี ความเห็นที่แตกต่างกัน การไม่ประสานงานกันหรือการสื่อข้อความที่ไม่ตรงกันหรือขัดแย้งทั้งทางวากาและภาษา เรียกว่า “ความข้อแย้ง”

ส่วนความสามัคคี หมายถึง ความชอบพอกัน ความพร้อมเพรียงในการทำงานร่วมกัน ได้เป็นอย่างดี มีการติดต่อสื่อสารดี เปิดเผย และประสานงานกันดี

18. การยึดหยุ่น - การปรับตัว หมายถึง ความสามารถในการปรับเปลี่ยน กลยุทธ์ วิธีการในการทำงาน เพื่อการสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

19. การประเมินโดยสภาพแวดล้อม คือ การประเมินผลองค์การ โดยบุคล
และองค์การในสภาพแวดล้อม ที่องค์การมีความสัมพันธ์ ในด้านความเดื่องaise ความสร้างสรรค์ ความเชื่อถือ
และการให้การสนับสนุนที่ก่อให้เกิดองค์การ

2.2.2 แบบวัดประสิทธิผลหลายอย่าง คือการวัดประสิทธิผลที่เป็นการสร้างแบบจำลองที่มีการตั้งสมมติฐานนำไปทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลัก ที่อาจมีผลต่อความสำเร็จ ผลจากการวิจัยจะมีความน่าเชื่อถือได้มากกว่าเครื่องวัดประสิทธิผลเดียว ซึ่งเป็นการยกที่จะยอมรับว่า ตัวแปรใดๆ ก็ตามที่มีผลต่อการวัดประสิทธิผลของคุณภาพนั้น ไม่ได้เป็นตัวแปรหลัก แต่เป็นตัวแปรรอง ตัวแปรอนุพล หรือตัวแปรควบคุม ตัวแปรที่มีผลต่อการวัดประสิทธิผลของคุณภาพนั้น ไม่ได้เป็นตัวแปรหลัก แต่เป็นตัวแปรรอง ตัวแปรอนุพล หรือตัวแปรควบคุม

กรณี (คือติบูร) มหาనนท์ (2529: 59) กล่าวว่า การวัดประสิทธิผลหลายอย่าง ขององค์การ โดยพิจารณาจากตัวแปร 4 ตัวด้วยกัน คือ (1) ความมั่นคง หมายถึง ความสามารถในการรักษาโครงสร้างขององค์การไว้ (2) ความสมดسانอันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (3) ความสมัครใจ หมายถึง ความสามารถในการจัดการให้มีความพอ ใจสำหรับสมาชิก (4) ความสำเร็จ

หอย และมิสเกล (Hoy and Miskel, 1991: 384-397) กล่าวว่า การวัดประสิทธิผล หมายอย่างขององค์การ โดยพิจารณาจาก (1) ความสามารถในการปรับเปลี่ยน (2) การบรรลุเป้าหมาย (3) ความพึงพอใจในการทำงาน (4) ความสนใจในชีวิต

กรณี (กีรตินทร์) มหานนท์ (2529: 65-67) กล่าวว่า การประเมินผลประสิทธิผล ขององค์การ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การวัดประสิทธิผลขององค์การโดยใช้ตัวบ่งชี้เดียว เป็นการพิจารณาว่า องค์การจะมีประสิทธิผล หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ที่ได้รับว่าบรรลุเป้าหมายขององค์การหรือไม่หรือ การใช้เป้าหมายขององค์การเป็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นการใช้หลักเกณฑ์อันใดอันหนึ่งในการประเมิน ประสิทธิผลขององค์การ เช่น วัดจากความสามารถในการผลิตวัดจากผลกำไร

2. การประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบทรัพยากร เป็นการประเมินโดย พิจารณาความสามารถขององค์การในการแสวงหาผลประโยชน์จากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาซึ่ง ทรัพยากรที่ต้องการ อันจะทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งเป็นการเน้นที่ปัจจัยตัวป้อนเข้า (Inputs) มากกว่า ผลผลิต (Outputs)

ธงชัย สันติวงศ์ (2535: 202-213) กล่าวว่า วิธีการประเมินงานหรือประสิทธิผล ของงานมีหลายประการ อาจสรุปได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่ใช้ในการประเมินผลเฉพาะบุคคลต่อบุคคล ใช้ประเมินผู้ที่ต้องการ ประเมินทีละคน โดยแยกกันในแต่ละครั้ง และไม่นำไปเปรียบเทียบ โดยตรงกันที่กับผู้ที่ต้องการประเมิน ซึ่งวิธีการประเมินนี้ แบ่งเป็น 7 วิธีดังนี้

1.1 วิธีประเมินตามขีดขนาดหรือมาตรา เป็นวิธีที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน และเป็นเทคนิคเก่าแก่นามาก การประเมินจะทำโดยผู้ประเมินให้ความเห็นด้วย การจัดเครื่องหมาย ตามแบบฟอร์มที่กำหนดจากมากไปหาน้อย

1.2 วิธีประเมินแบบบังคับเลือก ผู้ประเมินจะต้องพิจารณาเลือกเฉพาะข้อ ความที่ระบุไว้ให้เลือกเกี่ยวกับตัวผู้ถูกประเมิน โดยข้อความจะถูกจัดให้เป็นกลุ่ม และผู้ประเมินจะ ต้องใช้คุณลักษณะในการเลือกข้อความที่กำหนด โดยคุ้ว่าอันใดเหมาะสมที่สุดที่จะใช้วัดความมี ประสิทธิผลของงาน

1.3 วิธีประเมินโดยเขียนคำบรรยาย ผู้ประเมินจะต้องบรรยายถึงจุดแข็ง จุดอ่อนเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ถูกประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อประกอบการประเมินคุ้นเคยมาตราส่วน ประมาณค่า

1.4 วิธีการประเมินการบริหารตามเป้าหมาย เป็นวิธีที่ใช้ประเมินตัวบุคคล โดยผู้ประเมินและผู้ถูกประเมินจะรวมกันกำหนดเป้าหมายของงานไว้ล่วงหน้า และผู้ถูกประเมินจะ

พยากรณ์รายงานทำให้สำเร็จภายในช่วงเวลาที่กำหนด เมื่อถึงขั้นประเมินผล ทั้งผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน จะมาร่วมกันพิจารณาถึงระดับความสำเร็จของงานตามเป้าหมาย ที่กำหนด

1.5 วิธีประเมินเหตุการณ์สำคัญ ผู้อำนวยการค้านบริหารงานบุคคล และหัวหน้าจะเตรียมข้อความที่บ่งบอกพฤติกรรมของผู้ถูกประเมินทั้งในแง่ที่สุดและไม่ดีที่สุดข้อความเหล่านี้จะเป็นกลุ่มแตกต่างกันไปแต่ละงาน มีการพัฒนาและจัดประเภทข้อมูลและเหตุการณ์สำคัญผู้ประเมินจะนำแบบฟอร์มนี้ไปวัดผู้ถูกประเมิน ผู้ถูกประเมินจะทำการบันทึกเหตุการณ์ครั้งที่ดีที่ผู้ถูกประเมินปฏิบัติได้ตามประเภทจัดไว้ วิธีนี้หัวหน้างานมักจะเป็นคนประเมินเองมากกว่าจะร่วมกับผู้ถูกประเมิน

1.6 วิธีประเมินด้วยขีดเครื่องหมาย ผู้ประเมินจะเตรียมรายงานที่เป็นหัวข้อเรื่อง เรียงลำดับเป็นชุดคำศัพท์หรือคำบรรยายความข้อความที่แสดงถึงความมีประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน เป็นการให้น้ำหนักแต่ละข้อเท่า ๆ กัน และผู้ประเมินจะใส่เครื่องหมาย สำหรับรายการ หรือข้อความที่ ผู้ถูกประเมิน มีตรงตามที่กล่าวแต่ละข้อแต่หากไม่มีก็ปล่อยว่างไม่ทำเครื่องหมาย

1.7 วิธีประเมินพฤติกรรมการทำงานตามขีดขนาดหรือมาตรา โดยประเมินประสิทธิผลของงาน จากผู้บังคับบัญชาอื่นที่ไม่ได้เป็นผู้เขียนคำบรรยายเกี่ยวกับແ Ged หรือไม่ดีของ การทำงาน ได้ประเมินข้อความเหล่านี้จากมาตรฐานส่วนที่นำมาจัดกลุ่มเป็นประเภท ๆ เช่นเดียวกับ วิธีขีดเครื่องหมาย โดยวิธีนี้คัดลักษณะวิธีประเมินเหตุการณ์สำคัญ ที่นำมาใช้กับผู้ถูกประเมิน แต่ต่างกัน ที่ตรงมาตรฐานส่วน ที่จะชี้ด้วยข้อความบรรยายเกี่ยวกับลักษณะที่สังเกตเห็น ได้จากพฤติกรรมที่ต้องการวัด

2. กลุ่มที่ใช้กับคนหลาย ๆ คนพร้อม ๆ กันวิธีประเมินนี้ จะประเมินผู้ถูกประเมิน พร้อมกันหลายคน ๆ คน โดยเบริญเทียบกับผู้ถูกประเมินอื่น ๆ ในครั้งเดียวกันวิธีนี้แบ่งออกเป็น 3 วิธี ด้วยกัน คือ

2.1 วิธีการจัดลำดับที่ เป็นวิธีที่ผู้ทำการประเมินจะกำหนดค่าผู้ถูกประเมิน ผู้ใดทำงานดีที่สุด โดยเรียงลำดับจากดีที่สุดไปถึงไม่ดีที่สุด

2.2 วิธีเบริญเทียบเป็นคู่ ๆ วิธีนี้เป็นการประเมินบุคคลโดยบุคคลหนึ่งก่อน หลังจากนั้นจะเบริญเทียบกับบุคคลอื่นกับบุคคลนี้ โดยเบริญเทียบกันไปเรื่อย ๆ จนหมดทุกคน

2.3 วิธีวัดโดยการกำหนดขอบเขตของการกระจาย วิธีนี้ผู้ประเมินจะให้เกรด ตามโภคประเมิน ผู้ถูกประเมินภายในกรอบของการกระจายที่ได้กำหนดไว้แล้ว

3. กลุ่มการประเมินวิธีอื่น ๆ มี 2 วิธี คือ

3.1 วิธีทดสอบผลงาน เป็นวิธีการออกแบบทดสอบผลการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาใช้ทดสอบประเมินผล แล้วติดตามประเมินว่ามีผลงานดี ไม่ดีอย่างไร

3.2 วิธีประมวลผลงานรอบด้าน เป็นวิธีการที่ใช้ผู้ประเมินจากภายนอก โดยผู้ถูกประเมินและผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกประเมินจะต้องตอบคำถามปากเปล่าต่อผู้มาตรวจหรือผู้ประเมินจากภายนอก

3. การประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา

3.1 ความหมายของคุณภาพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 253) กล่าวว่า คุณภาพ หมายถึง ลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคล ตั้งของ

ณรงค์ ณ ลำพูน และเพชรี รูปวิเชตร (2546: 8) กล่าวว่า คุณภาพ หมายถึง ลักษณะ คุณประโยชน์หรือคุณค่าที่เกิดขึ้นแก่ผู้ใช้/ลูกค้า ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และมีค่าเทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับมาตรฐาน

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542: 45) กล่าวว่า คุณภาพ หมายถึง การทำให้ลูกค้าพึงพอใจด้วยการทำให้ความต้องการและความสมหวังของลูกค้าได้รับการตอบสนอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542: 7) กล่าวว่า คุณภาพ คือภาวะ หรือสภาพที่เป็นคุณ หรือเป็นคุณประโยชน์ในทางธุรกิจและอุตสาหกรรม ถือว่าลูกค้าหรือผู้บริโภค สำคัญ จึงให้หมายความว่า คุณภาพคือสภาพที่เป็นคุณประโยชน์และทำความพึงพอใจแก่ลูกค้า

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 45) กล่าวว่า คุณภาพ หมายถึง ความพึงพอใจ หรือตรงตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ทั้งปัจจุบัน และในอนาคต หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยให้สนอง ความต้องการและความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในปัจจุบันและอนาคต

กล่าวโดยสรุป คุณภาพ หมายถึง คุณลักษณะของสิ่งของและคุณสมบัติของผลผลิต หรือบริการที่ได้มารฐานที่สุดและทำให้ลูกค้าพึงพอใจซึ่งแตกต่างกันไปตามความรู้สึก หรือความต้องการ ของผู้ใช้หรือลูกค้า

3.2 ความหมายการประกันคุณภาพการศึกษา

สุวนิล ว่องวานิช และนงนรา เศรษฐพานิช (2544: 10-12) กล่าวว่า การประกันคุณภาพ การศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามการกิจกรรมขององค์กร/หน่วยงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 7) กล่าวว่า การประกันคุณภาพ การศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามการกิจกรรมขององค์กร/หน่วยงาน

เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ที่ผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียนและปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม

กระทรวงศึกษาธิการ (2543: 15) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับสังคมอย่างพอเพียงว่า สถานศึกษาสามารถ จัดการศึกษาได้ตามมาตรฐาน ผู้เรียนสำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะต่างๆ ตามหลักสูตรกำหนดและสังคมต้องการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 30) การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการใด ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจต่อผู้ปกครอง ชุมชน สังคม ว่า การดำเนินงานของสถานศึกษาตามพันธกิจที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ นั้น จะให้ผลลัพธ์ของการศึกษาที่ มีคุณภาพอันพึงประสงค์ตามความคาดหวังของผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม

กล่าวโดยสรุป การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจ แก่ผู้ปกครองและสังคม ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันว่า นักเรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ กำหนดไว้

3.3 หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

งานวัฒน์ กักดีวงศ์ (2542: 35) กล่าวว่า หลักการประกันคุณภาพการศึกษา มีดังนี้

- การกระจายอำนาจทางการศึกษาในรูปที่ผสมผสานกันระหว่างรูปแบบการแบ่งอำนาจ และการใช้อำนาจ

- การมีส่วนร่วมในทางการศึกษา ในรูปของการผสมผสานระหว่างรูปแบบการเข้ามามีส่วนร่วมและการร่วมคิด

การจัดการและบริหารการศึกษา โดยใช้แผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงโรงเรียนกับ ธรรมนูญโรงเรียนพัฒกรมีร่วมกันในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ

กรมวิชาการ (2542: 3) กล่าวว่า หลักการประกันคุณภาพการศึกษา มีดังนี้

- การสร้างความมั่นใจ ความพึงพอใจในการคุณภาพการศึกษา
- การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการศึกษาของทุกฝ่าย ทั้งผู้ให้และผู้รับบริการ
- ความร่วมมือทางวิชาการขององค์กร บุคลากร ในพื้นที่
- การดำเนินงานเน้นคุณภาพในการปฏิบัติงานทุกระดับ ทุกขั้นตอน
- การดำเนินงานสามารถติดตามตรวจสอบได้
- การรายงานสู่สาธารณะและผู้เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546: 9-10) ได้จำแนกหลักการประกันคุณภาพการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโรงเรียน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเองหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีหน้าที่คุ้มครองสถานศึกษานั้น ดังนั้น การที่โรงเรียนประเมินตนเองและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติร่วมกับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประเมินมาตรฐานโรงเรียนจึงเป็นการประกันคุณภาพภายใน

2. การประกันคุณภาพภายนอก หมายถึง การประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักบริการมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการที่โรงเรียนร่วมกับชุมชนดำเนินการ เพื่อสร้างความมั่นใจว่า ผู้เรียนจะมีคุณภาพอันเพียงประสงค์ตามที่คาดหวังที่ได้สร้างข้อตกลงร่วมกันได้

สุวินล ว่องวนิช และนงรำ เศรษฐพานิช (2544: 10-12) ได้กล่าวไว้ว่า “**การสำนักงานการประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ดังนี้ คือ**

1. การประกันคุณภาพภายใน การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ ผู้ที่เกี่ยวข้องควรยึดหลักการสำนักงานการประกันคุณภาพในของสถานศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายใน คือ การที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ไม่ใช่การจับผิดหรือทำให้บุคลากรเสียหน้า โดยเป้าหมายที่สำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

1.2 การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ และการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติงานที่มีเป้าหมายชัดเจน ทำตามแผน ตรวจสอบประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ มีความโปร่งใส และมีจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

1.3 การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครุและบุคลากร อื่น ๆ ในหน่วยงาน โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่ หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตาม ประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ

2. การประกันคุณภาพภายนอก หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายนอกขององค์กร/หน่วยงานมีสาระสำคัญดังนี้

2.1 จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายนอก คือ การที่องค์กรอิสระทำการประเมิน ตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรเพื่อรับรองคุณภาพการดำเนินงาน ขณะเดียวกันก็ทำให้มูลค่าที่ช่วยในการพัฒนาองค์กรได้ยิ่งขึ้น

2.2 การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ โปร่งใส ยุติธรรม และได้มาตรฐานเดียวกัน

2.3 การรายงานผลการประเมินต้องเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ มุ่งหวังให้เกิดผลที่นำไปสู่การพัฒนางาน มากกว่าการข้องจับผิดและทำลาย

กล่าวโดยสรุป หลักการประกันคุณภาพการศึกษา คือ การสร้างความมั่นใจ ความพึงพอใจ ในคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สามารถติดตามตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน และรายงานสู่สาธารณะชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.4 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน

กรณีวิชาการ (2542: 3-4) กล่าวว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีขั้นตอน การดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ โดยกระทรวงศึกษาธิการ การพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน โดยจะทำแผนพัฒนาเพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ และการพัฒนาหลักสูตร สื่อ พัฒนาครุและบุคลากร การเรียนการสอน และการวัดผล โดยดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2. การตรวจสอบ ทบทวนและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เนตพื้นที่การศึกษาและต้นสังกัด ช่วยเหลือ สนับสนุน เฝ้าระวัง ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดมุ่งไปสู่มาตรฐานที่ต้องการ ประกอบด้วย การตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานทั้งระบบด้วยตนเองของสถานศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และรายงานต่อสาธารณะชน และการตรวจสอบและทบทวนการศึกษาของสถานศึกษา โดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือต้นสังกัด เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และหรือใช้มาตรฐานการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพ ให้เป็นไปตามมาตรฐาน การศึกษากำหนด

3. การประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพ ภายนอก โดยสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อประเมินและรับรองว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 7-8) ได้กล่าวถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การควบคุมคุณภาพ เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ และการพัฒนาสถานศึกษา ให้เข้าสู่มาตรฐาน

2. การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

3. การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาโดยหน่วยงานที่กำกับดูแล ในเขตพื้นที่และหน่วยงานต้นสังกัดจะดำเนินการตรวจเยี่ยมและประเมินสถานศึกษา เป็นระยะ ๆ ตามที่กำหนด เพื่อให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพอันเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนรับการประเมินภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

แทนศ ขำเกิด (2543: 71-72) กล่าวว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามี 3 ระบบ ดังนี้

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา เป็นการศึกษาและการเตรียมการ โดยสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักรถ่บุคลากรทุกฝ่าย วางแผนประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนด มาตรฐานของสถานศึกษาในระดับชาติ เพื่อนำมาจัดทำมาตรฐานระดับสถานศึกษา และดำเนินการ ตามแผนประกันคุณภาพการศึกษาที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยมีการนิเทศกับติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. การตรวจสอบบททวนและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เป็นการประเมินภายใน หรือประเมินตนเองของสถานศึกษา ว่าสามารถดำเนินการ ได้ตามเป้าหมายหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือไม่ และใช้ผลที่ได้มานวิเคราะห์ พิจารณาและตัดสินใจเพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง เป็นการยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้นทุก ๆ ปี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ยังใน วารสาร แสง 2543: 29) กล่าวว่า ระบบ การประกันคุณภาพการศึกษามี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การควบคุมคุณภาพภายใน เป็นส่วนที่สถาบันจะต้องจัดให้ระบบการควบคุม ภายในองค์ประกอบต่าง ๆ ในการควบคุมคุณภาพภายในนั้น ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและ ดำเนินถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่คิดว่าจะมีผลต่อคุณภาพ โดยใช้หลักการควบคุมคุณภาพที่เหมาะสม พร้อมทั้งมีระบบตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการภายในด้วย

2. การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบและการดำเนินการของระบบควบคุมภายในที่สถานบันได้จัดให้มีขึ้น โดยเป็นการตรวจสอบเชิงระบบ มุ่งเน้นการพิจารณาว่า สถานบันได้มีระบบการควบคุมคุณภาพหรือไม่ได้ใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นเพียงใด และมีขั้นตอนการดำเนินการที่จะทำให้เชื่อถือได้หรือไม่ว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

3. การประเมินคุณภาพ เป็นกระบวนการประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวมว่า เมื่อมีการใช้ระบบการประกันคุณภาพหรือระบบควบคุมคุณภาพแล้ว ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพมากน้อยเพียงใด

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546: 15) ได้กล่าวถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการดำเนินงาน 3 ประการ คือ

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา คือ กระบวนการหรือแนวปฏิบัติที่นำการศึกษาเข้าสู่คุณภาพ ประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐานด้านผลผลิต ปัจจัย และกระบวนการ รวมทั้ง การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาสถานศึกษาเข้าสู่มาตรฐานและ พัฒนาการศึกษาที่ Wang ไว้

2. การตรวจสอบและแทรกแซงคุณภาพการศึกษา คือ กระบวนการหรือแนวปฏิบัติในการดำเนินงานเพื่อการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาที่ Wang ไว้ ประกอบด้วย การประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่ Wang ไว้ และการจัดทำรายงานของสถานศึกษาต่อ ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. การประเมินคุณภาพการศึกษา คือ กระบวนการหรือแนวปฏิบัติในการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด ประกอบด้วย การทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา การประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา การประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมหรือการประเมินคุณภาพการศึกษา

3.5 เกณฑ์การประเมินคุณภาพสถานศึกษา

เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษากายณอก มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 2544:2-8)

1. เป็นเกณฑ์ที่มีความเป็นปัจจัย มีความชัดเจน ไม่คลุมเครือ มีความเป็นรูปธรรม ไม่ว่าผู้ประเมินสถานศึกษาจะเป็นใครก็ควรให้ผลการประเมินสอดคล้องกัน
2. เป็นเกณฑ์การประเมินที่ให้ผลการประเมินตามสภาพจริงของสถานศึกษา
3. เป็นเกณฑ์การประเมินที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย ไม่ยุ่งยากในการเก็บข้อมูล การตีความหมายของข้อมูล และการตัดสินผลการประเมิน

4. เป็นเกณฑ์การประเมินที่พยาบ Yam ให้มีหลักการที่ง่ายต่อการจดจำ มีความเป็นทั่วไปสูง หลักการที่ใช้ในการพัฒนาเกณฑ์การประเมินจึงมีเพียงหลักการเดียวที่สามารถนำไปใช้ในการประเมินได้ครอบคลุมทุกมาตรฐาน

5. เป็นเกณฑ์การประเมินที่มีความยุติธรรม โปร่งใส สามารถใช้กับสถานศึกษาที่มีความหลากหลายทั้งบริบทที่ต่าง สังกัด และขนาด

6. เป็นเกณฑ์การประเมินที่มีความเข้าใจง่ายในทางปฏิบัติ เปิดโอกาสให้สถานศึกษาได้แสดงออกถึงความเอกลักษณ์ของการดำเนินงานของตนเอง

7. เป็นเกณฑ์การประเมินที่นำไปสู่การได้ข้อสรุปสำหรับใช้ในการพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษา สามารถชี้แจงจุดแข็งจุดอ่อนของสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม

สำหรับมิติที่ใช้ในการจัดคุณภาพ จำแนกออกเป็น 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ความตระหนักรถึงความสำคัญ (Awareness) ของการพัฒนาการศึกษาให้ดีมาตรฐาน ความเข้าใจในสภาพปัจจุบันที่เกิดขึ้น และมีจิตใจที่อยากรับผิดชอบให้ดีขึ้น

2. ความพยายาม (Attempt) มีร่องรอยความพยายามในการปรับปรุง แก้ไข พัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของสถานศึกษาให้ดีขึ้น

3. การบรรลุผลตามเกณฑ์ (Achievement) ผลการดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนด มิติทั้ง 3 ประการนี้ เป็นตัวกำหนดคุณภาพของสถานศึกษา โดยเกณฑ์การตัดสินคุณภาพของการปฏิบัติงานในแต่ละระดับมีดังนี้

ระดับ 3 (ดี) ผลการประเมินได้มาตรฐานคุณภาพในระดับดี (Achievement ได้ตามเกณฑ์ระดับดี)

ระดับ 2 (พอใช้) ผลการประเมินได้มาตรฐานคุณภาพระดับผ่านหรือได้ผลดีกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แต่มีร่องรอยความพยายาม (Achievement ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำแต่ไม่ถึงระดับดี หรือ Achievement ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ แต่มีร่องรอยของ Attempt และ Awareness)

ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) ผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ (Achievement ไม่ผ่านเกณฑ์ และไม่มีร่องรอยของ Attempt โดยอาจมีหรือไม่มีร่องรอย Awareness)

การตัดสินระดับสัมฤทธิผล (Achievement) ของการดำเนินงานเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาอยู่ที่เกณฑ์การตัดสินสัมฤทธิผลของการดำเนินงาน ในการประเมินมาตรฐานต่าง ๆ สามารถจัดได้ 2 ประเภท คือ มาตรฐานเกี่ยวกับคุณภาพของบุคคลและมาตรฐานที่เกี่ยวกับคุณภาพของกระบวนการดำเนินงาน ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

1. คุณภาพของบุคคล เป็นการกำหนดระดับของสัมฤทธิผลของการดำเนินงานที่เกี่ยวกับบุคคลมี 2 มิติ ได้แก่ คุณภาพและปริมาณ ได้แก่ นักเรียน ครู และผู้บริหาร บุคคลเหล่านี้ต้องมี

ลักษณะหรือคุณภาพตามตัวบ่งชี้ในระดับดี (ผลการประเมินเทียบเท่ากับเกรด 3 หรือ 4 จากระบบ การให้เกรด 4 ระดับ) หรือมีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดจำนวน 8 รายการขึ้นไป จาก 10 รายการ (ได้คะแนน 80 %- 100 %) จำนวนจะมีการกำหนดระดับคุณภาพของสถานศึกษา ตามปริมาณของบุคคลที่มีคุณภาพดี เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพของกลุ่มบุคคล มีดังนี้

1.1 คุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษาที่มีนักเรียนที่มีคุณภาพระดับดีในปริมาณมาก ถือว่าสถานศึกษานั้นมีผลการดำเนินงานด้านสัมฤทธิผลในระดับดี ดังนั้น มาตรฐานคุณภาพแต่ละ ระดับพิจารณาจากปริมาณของผู้เรียนที่มีคุณภาพ ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 ปริมาณของนักเรียนที่มีคุณภาพดีมีค่า $< 50\%$ ของนักเรียนทั้งหมด

ระดับ 2 ปริมาณของนักเรียนที่มีคุณภาพดีมีค่าระหว่าง $50\%-74\%$ ของนักเรียน

ทั้งหมด

ระดับ 3 ปริมาณของนักเรียนที่มีคุณภาพดีมีค่าตั้งแต่ 75% ขึ้นไปของนักเรียน
ทั้งหมด

1.2 คุณภาพของครู สถานศึกษาที่มีครูที่มีคุณภาพระดับดีในปริมาณมากถือว่า สถานศึกษานั้นมีผลการดำเนินงานด้านสัมฤทธิผลในระดับดี ดังนั้น มาตรฐานคุณภาพแต่ละระดับ พิจารณาจากปริมาณของครูที่มีคุณภาพ ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 ปริมาณของครูที่มีคุณภาพดีมีค่า $< 50\%$ ของครูทั้งหมด

ระดับ 2 ปริมาณของครูที่มีคุณภาพดีมีค่าระหว่าง $50\%-74\%$ ของครูทั้งหมด

ระดับ 3 ปริมาณของครูที่มีคุณภาพดีมีค่าตั้งแต่ 75% ขึ้นไป ของครูทั้งหมด

1.3 คุณภาพผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีผู้บริหารมีคุณสมบัติ/ลักษณะตามตัวบ่งชี้ อยู่ในระดับดี (เทียบเท่าเกรด 3 หรือ 4) หรือมีคุณสมบัติที่ดีจำนวน 8 ข้อรายการจากจำนวนข้อที่ประเมิน 10 ข้อ ($80\%-100\%$) ถือว่าสถานศึกษานั้นมีผู้บริหารที่ดีตามมาตรฐานนั้นและหากผู้บริหารสามารถ บริหารจนมีปัจจัยในการจัดการศึกษาได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะถือว่าผู้บริหารนั้นมีคุณภาพ

2. คุณภาพของการดำเนินงานในสถานศึกษา ผู้บริหารที่สามารถบริหารงานให้เกิด กระบวนการตามที่พึงประสงค์ถือว่าผู้บริหารนั้นมีคุณภาพดี เกณฑ์การตัดสินมีดังต่อไปนี้

2.1 การให้เกิดกระบวนการที่พึงประสงค์ในสถานศึกษาถือว่ามีระดับคุณภาพดี

2.2 กระบวนการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาเป็นการดำเนินงานแบบทั้ง โรงเรียน ซึ่งมีคุณสมบัติ 3 ประการ ได้แก่ (1) ความสามารถในการบริหารงานให้เกิดการทำงาน แบบมีส่วนร่วม (2) การบริหารให้เกิดความต่อเนื่อง ความยั่งยืนของการดำเนินงาน (3) การบริหาร ให้เกิดการเรียนรู้ของบุคลากรในสถานศึกษา (ดำเนินงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพ การศึกษา 2544: 3-5)

3.6 มาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อเป็นกรอบในการประเมินคุณภาพภายนอก จำนวนทั้งหมด 27 มาตรฐาน 91 ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน สำหรับมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ใช้ในการประเมินรอบแรก จำนวน 14 มาตรฐาน 53 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยมาตรฐานด้านผู้เรียน 7 มาตรฐาน 21 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านครูผู้สอน 2 มาตรฐาน 20 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานด้านผู้บริหาร 5 มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ใช้ประเมินคุณภาพ (รอบแรก)

ข้อที่	มาตรฐานการศึกษา
	มาตรฐานด้านผู้เรียน
1	ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
4	ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์
5	ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ตามหลักสูตร
6	ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงหากความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
9	ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
10	ผู้เรียนมีสุขอนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี
12	ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา
	มาตรฐานด้านครูผู้สอน
22	ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
24	ครูมีคุณวุฒิ/ความรู้ ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบและมีคุณเพียงพอ
	มาตรฐานด้านผู้บริหาร
13	สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบครบวงจร ให้บรรลุ เป้าหมายการศึกษา
14	สถานศึกษาส่งเสริมความสัมพันธ์และร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา
18	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
20	ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ และมีความสามารถในการบริหารจัดการ
25	สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท่องถิ่นเมืองที่การเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

4. บทบาทผู้บริหารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

การจัดการศึกษาในสถานศึกษานั้น มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ และเป็นคนดีของสังคมเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเป็นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และเน้นให้นักเรียนได้แสดงและพัฒนาศักยภาพในตนเอง ได้อย่างเต็มที่ เช่น รู้จักคิด วิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึงคนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข

การประกันคุณภาพการศึกษา มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 48 บัญญัติว่า การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในกระบวนการของสถานศึกษานั้น มีบุคลากรหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร คณะกรรมการ ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม ดังนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเหล่านี้ควรเข้ามามีบทบาทร่วมกันในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543: 1)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 20) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการส่งเสริม สนับสนุนอำนวยความสะดวกให้คำปรึกษาและคุ้มครอง ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาที่ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม โดยบทบาทของผู้บริหารนั้นจะต้อง เป็นผู้นำและเป็นแกนหลักในทุกขั้นตอนของการดำเนินการซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการ ในช่วงของการเตรียมการผู้บริหารสถานศึกษานั้นมีบทบาทสำคัญ อย่างมากในการขับเคลื่อน ให้การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดี ดังนี้

1) ศึกษาค้นคว้า และพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ความเข้าใจ มีวิสัยทัศน์เห็นความสำคัญ และมีเจตคติที่ต้องการประกันคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาตนเองเกี่ยวกับภาวะผู้นำ ทั้งในด้านการบริหารและด้านวิชาการ เพื่อให้ตนของสามารถทำหน้าที่ผู้นำในการพัฒนา ได้อย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความเชื่อถือ ศรัทธา และการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างจิตสำนักและความตระหนักรในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เกิดขึ้นแก่บุคลากรในสถานศึกษา โดยมีวิธีการหลากหลายในการสร้างจิตสำนักเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการประชุมชี้แจง การพาไปศึกษาดูงาน การเชิญวิทยากรมาบรรยาย เป็นต้น

3) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก ให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การพัฒนาสถานศึกษาตามแผน การประเมินตนเอง การเขียนรายงานประเมินตนเอง การนำผลการประเมินไปใช้ การเตรียมรับการประเมินภายนอกของสถานศึกษา รวมทั้งการประเมินภายนอก

4) แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาถือว่าเป็นหน้าที่ของบุคลากรภายในสถานศึกษา ทุกคนรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษา และทำการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรภายในสถานศึกษา โดยคณะกรรมการมีหน้าที่อยู่ประสานงาน กำกับ คูด ติดตามช่วยเหลือและสนับสนุนในการพัฒนาสามารถดำเนินการไปอย่างมีระบบและต่อเนื่อง นอกเหนือจากการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการแล้ว

5) ผู้บริหารจะต้องเตรียมการวางแผนและจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศภายใน สถานศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และการการประกันคุณภาพภายนอกอีกด้วย

ขั้นที่ 2 การดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในการดำเนินการของสถานศึกษาจะนำวิธีการบริหาร PDCA มาใช้ในการดำเนินการซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุง พัฒนา ผู้บริหารเป็นกลไกสำคัญในฐานะของแกนนำที่จะทำให้กระบวนการบริหารนี้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีบทบาทดังนี้

1) การวางแผน ผู้บริหารเป็นผู้ประสานกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อให้ทราบถึงความต้องการหรือความคาดหวังของผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาและชุมชน ที่มีต่อสถานศึกษา และทำการศึกษามาตรฐานการศึกษาของชาตินโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด รวมทั้งศึกษาถึงศักยภาพของสถานศึกษาก่อนที่จะมาร่วมกันกำหนดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ หรือเป้าหมายของ สถานศึกษา แล้วจึงร่วมกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องจัดทำคัดบันความสำคัญของเป้าหมายและกำหนดการกิจของ สถานศึกษาแล้ว จึงจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระยะยาว ได้แก่ ธรรมนูญโรงเรียน หรือแผนพัฒนา คุณภาพการศึกษาฯลฯ และจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพในระยะสั้น ได้แก่ แผนปฏิบัติ การประจำปีโดยผู้บริหารสถานศึกษาจะเป็นผู้ลงนามและรับรองแผนการดำเนินการที่ร่วมกัน กำหนดขึ้น

2) การปฏิบัติตามแผน ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่ในการบริหารจัดการ ส่งเสริมสนับสนุน ควบคุม กำกับ ดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ และอำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรภายในสถานศึกษาที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน และรับผิดชอบแผนงานและโครงการให้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในบางแผนงาน/โครงการผู้บริหารจำเป็นจะต้องดำเนินการเอง ถ้าโครงการ/แผนงานเกี่ยวกับด้านการบริหาร และด้านบุคลากร

3) การตรวจสอบและประเมินผล เมื่อบุคลากรภายในสถานศึกษาที่ได้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการ ได้ดำเนินกิจกรรมตามแผนไปแล้ว ให้ผู้บริหารเป็นผู้อยู่เบื้องหลังตรวจสอบติดตามตลอดเวลาตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ ระหว่างโครงการและสิ้นสุดโครงการ หรือให้ผู้แทนเป็นผู้อยู่เบื้องหลังของการประเมินตนเองของบุคลากรที่รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม/โครงการ โดยผู้บริหารทำหน้าที่เป็นแกนสำคัญตั้งแต่กำหนดบทบาทหน้าที่และผู้รับผิดชอบ การกำหนดกรอบการประเมินตนเอง การสร้างเครื่องมือในการประเมินการดำเนินการประเมิน การวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งการเขียนรายงานการประเมินตนเอง ทั้งนี้ ผู้บริหารอาจจะต้องทำการแต่งตั้งคณะกรรมการในการเขียนรายงานการประเมินตนเองด้วย

การปรับปรุงและพัฒนา เมื่อสถานศึกษาได้ทำการประเมินตนเองแล้ว ผู้บริหารจะต้องนำผลการประเมินตนเองไปใช้ในการวางแผน/กำหนดเป้าหมาย ในการพัฒนาคุณภาพในปีการศึกษาต่อไป หรือนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแผนงาน/โครงการนั้นให้ประสบผลสำเร็จต่อไป

ช่วงที่ 3 การประเมินภายนอก ในช่วงของการประเมินภายนอกนี้ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการรับการประเมินภายนอก ดังนี้

1) เป็นแกนนำในการเตรียมการหรือวางแผนเพื่อให้สถานศึกษาพร้อมรับการประเมินภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการ การจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา การเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง โดยเฉพาะการรีบูฟ์ท์ความเข้าใจให้บุคลากรในสถานศึกษา หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ทราบถึงการประเมินภายนอก และขั้นตอนการประเมินภายนอก

2) เป็นผู้ประสาน อำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้ประเมินภายนอกในระหว่างประเมิน

3) เป็นผู้ที่คุมขี้แจงทำความเข้าใจหรือให้ข้อมูลสารสนเทศเพิ่มเติมให้แก่คณะกรรมการผู้ประเมินภายนอก ในระหว่างที่ผู้ประเมินภายนอกทำการนำเสนอผลการประเมินครัวเรือน

4) เป็นผู้ตรวจสอบและลงนามรับทราบในรายงานการประเมินของคณะกรรมการผู้ประเมินภายนอก และนำผลการประเมินภายนอกไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้บริหารมีบทบาทหน้าที่และการกิจที่สำคัญในการบริหารจัดการ ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในและภายนอกทุกคน ซึ่งผู้บริหารจะต้องอำนวยความสะดวก สร้างความเข้าใจให้ความรู้ รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการ โดยมีการวางแผนและ

ทำงานร่วมกันอย่างมีระบบเพื่อรองรับการประเมินภายนอก และสามารถที่นำผลการประเมินมาพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไปซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

พัฒนา สงวนกล้า吉ตต์ (2526: 62-66) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง แบบผู้นำของผู้บริหารมหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ปี 2526 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า มิติการบริหารด้านมุ่งงานอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย มิติมุ่งคนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนมิติมุ่งประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าผู้บริหารที่มีอายุมากมีการศึกษาด้านบริหารและมีประสบการณ์การทำงานมาก มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้บริหารที่ทำงานมีประสิทธิผลสูงกว่าผู้บริหารกลุ่มอื่น ๆ

อารีรัตน์ หรัญโญ (2532: 168 - 170) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แบบผู้นำของอาจารย์ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แบบผู้นำของผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นผู้นำแบบนักพัฒนา และมีพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งประสิทธิผลสูง

เรขา รัตนประสาท (2533: บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่อง พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารสตรี โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารสตรี เป็นนักพัฒนา และเป็นประเภทที่มีประสิทธิผลมาก ร้อยละ 88.60 และประเภทที่มีประสิทธิผลน้อย ร้อยละ 11.40

นิพนธ์ อุทก (2535: 78 - 81) ได้วิจัย เรื่อง แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัด กรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด กรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้แบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก ในระดับสูงกว่าแบบผู้นำ ที่มีประสิทธิผลน้อย คิดเป็นร้อยละ 57.30 และร้อยละ 42.70

ประเสริฐ สมพงษ์ธรรม (2538: 69 - 71) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ภาวะผู้นำ ของศึกษาธิการจังหวัดที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานศึกษาธิการจังหวัด ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ศึกษาธิการจังหวัดมีภาวะผู้นำตามรูปแบบที่มีพิสัยเดิม โดยมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับปานกลาง ภาวะผู้นำแบบตามสบายอยู่ในระดับน้อย และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสามารถช่วยเสริมประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานศึกษาธิการจังหวัด เพิ่มจากภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน

วสันต์ สาระนันท์ (2540: 97 - 101) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

สำนักงานการประกันศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน แบบผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ มากกว่าแบบผู้นำแบบมุ่งงานอยู่ในระดับต่ำ และพบว่า มีแบบผู้นำแบบผู้สอนแนะอยู่ในระดับสูง มากกว่าแบบผู้นำอีก 7 แบบ และแบบผู้นำของผู้บริหารในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่มีความแตกต่างกัน

อัญชลี เหลืองอ่อน (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ ใช้แบบบริหารที่มีประสิทธิผลมากสูงกว่าแบบที่มีประสิทธิผลน้อย มีภาวะผู้นำแบบเชิงเบียงมุ่งประสิทธิผลของงานมากกว่ามุ่งวิธีการงานและมิติรั้มพันธ์

อัญชลี บุญรูรณ์ (2542: 108 -109) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับขั้นตอนกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประกันศึกษา สังกัดสำนักงานการประกันศึกษาจังหวัดสระบุรี ปี 2542 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหาร โรงเรียน ส่วนใหญ่มีรูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก ซึ่งส่วนมากนั้นผู้บริหารที่มีรูปแบบภาวะผู้นำแบบนักพัฒนามากที่สุด และมีผู้บริหาร โรงเรียนที่มีรูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย ซึ่งผู้บริหาร ส่วนมากนั้นเป็นผู้บริหารที่มีรูปแบบภาวะผู้นำแบบผู้หนึ่งงานมากที่สุด

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เรดдин (Reddin,1970: 242 - 249) ได้ทำการวิจัยแบบผู้นำโดยใช้แบบทดสอบ MSDT กับกลุ่มหัวหน้างานในองค์การต่าง ๆ ในประเทศไทยและสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหารมีแบบผู้นำแบบสอนแนะ ร้อยละ 27 แบบทบทำ แบบเอาใจ แบบคุณงาน และแบบข้อมความร้อยละ 15 ,15 ,15 และ 13 ตามลำดับ

กานี (Ghani, 1994: A) ได้ศึกษาแบบภาวะผู้นำ 4 แบบ ได้แก่ แบบผู้สอนแนะแบบผู้นำทีม แบบผู้บุคคล และแบบคุณภาพของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ถือเคร่งศาสนามในรัฐเซาธ์แธร์ร์แลนด์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหาร โรงเรียนมีแบบภาวะผู้นำแตกต่างกัน ทำให้ ครูมีระดับความพอใจและมั่นใจแตกต่างกัน ความพอใจในงานของครูและเพื่อนร่วมงานกับบุคคลิกภาพของครูและผู้บริหารมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพอใจในงานของครูกับแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์

อะบรามส์ (Abrams,1998: A) ได้ศึกษาภาวะของผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จในการบริหาร โรงเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า (1) ผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จจะมีความต้องการของนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจ (2) พฤติกรรมผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพสามารถกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจภายในในการทำงานของทีมได้ (3) พฤติกรรมผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพกับการสร้างความร่วมมือ

ร่วมใจ การสร้างวัฒนธรรมภายในองค์กร และความเป็นผู้นำทางการสอนของครู มีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เบลร์ (Bales, 2000: A) ได้ศึกษาคุณลักษณะผู้นำของผู้หญิงในการบริหารงาน กิจการนักเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า (1) ผู้หญิงมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเน้นความสัมพันธ์ (2) ภาวะผู้นำกับสถานการณ์ บริบท และผู้คนที่เกี่ยวข้อง มีความสัมพันธ์กัน

หันเตอร์ (Hunter, 2001: A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเป็นผู้นำด้านการคิดและภาวะผู้นำ ของผู้บริหารโรงเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหารในหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จมีลักษณะ การคิดคล้ายคลึงกัน ได้แก่ (1) การให้ความสำคัญด้านความรู้สึกและความรู้สึกของเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแก่ครู (2) การเสาะหาจุดร่วมระหว่างการเปลี่ยนแปลงที่คาดหวังโดยผู้บริหาร จะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานให้เกิดความสมดุล

ซอง (Song, 2002: A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพกับบรรยายกาศในองค์การในสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ผลการวิจัย สรุปได้ว่า (1) ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักกีฬามากกว่า ภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน (2) ผู้ฝึกซ้อมนักกีฬาของเกาหลีได้ส่วนใหญ่มีภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน (3) ภาวะผู้นำของผู้ฝึกซ้อมในแต่ละประเภทกีฬามีความแตกต่างกัน และ (4) ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยน สภาพมีความสัมพันธ์กับการสร้างทีมกีฬาให้เข้มแข็ง

ชวิตัณ (Hvidston, 2002: A) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้ที่เตรียมตัวเป็นผู้บริหาร โรงเรียน ประเมินศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูในรัฐอิหร่าน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นว่าสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำที่สำคัญที่สุด ได้แก่ การตัดสินใจ โดยยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรม รองลงมาได้แก่ การมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี และผู้บริหารและครูมี ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของภาวะผู้นำและความมีประสิทธิผลในการทำงานของผู้บริหาร โรงเรียน แตกต่างกัน

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า แบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนสามารถจำแนกเป็นสองลักษณะ ตามแนวคิด ของ เรคคิน คือ แบบผู้นำที่ประสิทธิผลมาก ได้แก่ แบบผู้สอนแนะ แบบผู้นำทีม แบบผู้บุกงาน แบบผู้คุ้มครอง และแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย ได้แก่ แบบผู้เจ้าใจ แบบผู้ยอมความ แบบผู้คุ้มงาน แบบผู้ทนท้า โดยแบบผู้นำทั้งสองลักษณะหรือแปดแบบดังกล่าว น่าจะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล ในการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาด้านค่าวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ซึ่งได้นำเสนอ
เรียงตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน จำนวน 8,163 คน จาก 756 โรงเรียนในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ (2545: 1-10)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน จำนวน 1,313 คน จำแนก เป็นผู้บริหาร โรงเรียน 123 คน และครูผู้สอนจำนวน 1,190 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ร้อยละ 10 ของ เกอร์ลิงเงอร์ (Kerlinger อ้างถึงใน พิตร ทองชัน 2536: 204) กลุ่มตัวอย่างได้มา โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ดังนี้

1.2.1 แบ่งโรงเรียนเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการประเมินภายนอกกับกลุ่มที่ ยังไม่ได้รับการประเมิน

1.2.2 สุ่มโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกโรงเรียนที่ได้รับการประเมินภายนอกใน ปีการศึกษา 2545 – 2546 ทุกโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนโรงเรียนที่ยังไม่ได้รับการประเมินใช้ วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มให้ครอบคลุมตามขนาดและที่ตั้งของโรงเรียน

1.2.3 ผู้บริหาร และผู้ช่วยผู้บริหาร ในโรงเรียนที่ได้รับการประเมินภายนอก จำนวน 61 โรงเรียน ทุกคน ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนผู้บริหาร และผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนที่ยังไม่ ได้รับการประเมินใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่ายจากโรงเรียนในแต่ละกลุ่ม จำแนกตามรายอำเภอให้ได้ จำนวนตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

1.2.4 ครูผู้สอน ใช้วิธีการสุ่มอย่างมีระบบจากครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าห้อง ประจำกลุ่มภาพการศึกษา โรงเรียนละ 1 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหาร โรงพยาบาล	61	61
ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงพยาบาล	62	62
ครุพัสดุ	1,190	119
รวม	1,213	242

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดแบบผู้นำในทางการบริหารของเรคดิน (Management Style Diagnosis Test -- MSDT) มีจำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหาร แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบวัดแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงพยาบาล จำนวน 64 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบบันทึกผลจากการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงพยาบาล

ฉบับที่ 2 สำหรับครุพัสดุ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบวัดแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงพยาบาล จำนวน 64 ข้อ

2.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดแบบผู้นำในทางการบริหารของเรคดิน ซึ่ง อาจวัน วายวนนท์ เป็นผู้แปล และ พัฒนา สงวนملكิจิต (2526: 19) ได้นำไปหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือไว้แล้ว โดยผู้วิจัยได้นำแบบวัดแบบผู้นำดังกล่าวมาปรับปรุงสำนวนภาษาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงพยาบาลกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ดังรายชื่อในภาคผนวก) พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 4 กรกฎาคม 2546 ถึง วันที่ 4 กันยายน 2546 โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขอหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอ ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการประจำศึกษาจังหวัดสุรินทร์

3.2 นำส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสืออนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล ไปให้ผู้บริหาร โรงเรียนด้วยตนเองและขอให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามกลับคืนให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์

แบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 242 ฉบับ ได้รับคืน 192 ฉบับ แบบสอบถามที่ได้รับคืน คิดเป็นร้อยละ 79.34

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ของ เรดคิน (ดังรายละเอียดใน ภาคผนวก ง)

4.2 นำแบบสอบถามไปบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ

4.3 วิเคราะห์สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน โดยหาค่าร้อยละ

4.4 วิเคราะห์ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยหาคะแนนเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลผล ตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.00 หมายถึง ระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับควรปรับปรุง

4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำกับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยการหาค่าไค-สแควร์

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าไค - สแควร์ (Chi – Square)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้จัดฯได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับ ประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นตำแหน่งของผู้ตอบ แบบสอบถาม ขนาด โรงเรียนที่ปฏิบัติงาน ระดับชั้นที่โรงเรียนที่เปิดทำการ และประเมินภายนอก ปรากฏดังรายละเอียด ในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (n)	ร้อยละ
1. ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม		
ผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่/ครุฑ์ใหญ่	58	35.06
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ/ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่	23	20.11
ครุฑ์สอน	93	44.83
รวม	174	100.00
2. ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน		
เล็ก	60	34.48
กลาง	102	58.62
ใหญ่	12	6.90
รวม	174	100.00
3. ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เปิดทำการสอนในระดับ		
ชั้นอนุบาล 1- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	81	46.55
ชั้นอนุบาล 1- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	90	51.72
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	3	1.72
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	-	-
รวม	174	100.00
4. โรงเรียนได้รับการประเมินเมื่อปี พ.ศ.		
2545	135	77.59
2546	39	22.41
รวม	174	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุด เป็นครุฑ์สอน (ร้อยละ 44.83) ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง (ร้อยละ 58.62) ซึ่งเปิดทำการสอนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 51.72) โดยเป็นโรงเรียนที่ได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาจากผู้ประเมินภายนอกในปี พ.ศ.2545 (ร้อยละ 77.59)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน จำแนกตามแบบผู้นำที่ประสิทธิผลมาก และแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย ปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำแนก
ตามแบบผู้นำ

แบบผู้นำ	จำนวน(n)	ร้อยละ
ประสิทธิผลมาก		
1. ผู้สอนแนะ	69	39.66
2. ผู้นำทีม	51	29.31
3. ผู้บุกงาน	12	6.90
4. ผู้คุ้มครอง	12	6.90
รวม	144	82.76
ประสิทธิผลน้อย		
5. ผู้เอาใจ	12	6.90
6. ผู้ยอมความ	6	3.45
7. ผู้คุ้มงาน	6	3.45
8. ผู้ทันทำ	6	3.45
รวม	30	17.2

จากตารางที่ 4.2 พนว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ มีแบบผู้นำ ที่มีประสิทธิผลมาก มากกว่าแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อย โดยมีแบบผู้นำ แบบผู้สอนแนะมากที่สุด (ร้อยละ 39.66) รองลงมาได้แก่แบบผู้นำทีม (ร้อยละ 29.31) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์การประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับประสิทธิผล
ผู้เรียน	2.50	.22	ดี
ผู้สอน	2.63	.30	ดี
ผู้บริหาร	2.63	.30	ดี
รวม	2.59	.27	ดี

จากตารางที่ 4.3 พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ที่ได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษา ในปี พ.ศ. 2545 ถึง ปี พ.ศ. 2546 มีประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีทั้ง 3 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านผู้บริหาร และ ด้านผู้เรียน ตามลำดับ

**ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับ
ประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา**

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผล
ในการประกันคุณภาพการศึกษา ปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 4.4 - 4.7

ตารางที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำกับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์

แบบผู้นำ	ระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา		รวม	χ^2
	คี่	พาราไซด์		
ประสิทธิผลมาก	99	45	144	2.681
ประสิทธิผลน้อย	16	14	30	
รวม	116	58	174	

$$\alpha = .05, \chi^2 = 3.84$$

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.681 ซึ่งน้อยกว่าค่าวิกฤต
ในตารางไค – สแควร์ ($\chi^2 = 3.84$) ซึ่งสรุปได้ว่า แบบผู้นำกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการ
ศึกษามีความสัมพันธ์กัน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลใน
การประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน ปรากฏดัง รายละเอียดในตารางที่ 4.5 – 4.7

**ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลในการ
ประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ด้านผู้เรียน**

แบบผู้นำ	ระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา		รวม	χ^2
	ดี	พอใช้		
ประสิทธิผลมาก	96	48	144	2.605
ประสิทธิผลน้อย	15	15	30	
รวม	111	63	174	

จากตารางที่ 4.5 พนว่า แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพ
การศึกษาด้านผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

**ตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลในการ
ประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ด้านผู้สอน**

แบบผู้นำ	ระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา		รวม	χ^2
	ดี	พอใช้		
ประสิทธิผลมาก	98	46	144	1.093
ประสิทธิผลน้อย	18	12	30	
รวม	116	58	174	

จากตารางที่ 4.6 พนว่า แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพ
การศึกษาด้านผู้สอน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลในการ
การประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ด้านผู้บริหาร

แบบผู้นำ	ระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา		รวม	χ^2
	ดี	พอใช้		
ประสิทธิผลมาก	100	44	144	0.973
ประสิทธิผลน้อย	18	12	30	
รวม	118	56	174	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพ
การศึกษาด้านผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยได้นำเสนอเรียงลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์

1.1.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์

1.1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษา

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 242 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 123 คน และครูผู้สอน จำนวน 119 คน ซึ่งได้มามโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

1.2.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้นนี้ เป็นแบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน ของ雷德ดิน (Management Style Diagnosis Test - - MSDT) และแบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียน

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในระหว่างวันที่ 4 กรกฎาคม 2546 ถึง วันที่ 4 กันยายน 2546 แบบสอบถามที่ส่งไป จำนวน 242 ฉบับ ได้รับคืน 192 ฉบับ แบบสอบถามที่ได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 79.34

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 1) วิเคราะห์สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน โดยการหาร้อยละ
- 2) วิเคราะห์ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยหาคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลงผล ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำกับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยการหาค่าไค-สแควร์

1.3 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

- 1.3.1 ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ มีแบบผู้นำแบบผู้สอนแนะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.66 และรองลงมา ได้แก่ แบบผู้นำทึม คิดเป็นร้อยละ 29.31
- 1.3.2 โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ มีประสิทธิผลในการประกันคุณภาพ การศึกษาอยู่ในระดับดีทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านผู้บริหารและด้านผู้เรียน ตามลำดับ
- 1.3.3 แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์กับประสิทธิผล ในการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเกี่ยวกับแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพ การศึกษา ผู้วิจัยมีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

- 2.1 จากผลการวิจัยชี้งพบว่า แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนในจังหวัดสุรินทร์ที่พบ มากที่สุด คือ ผู้นำแบบผู้สอนแนะ คิดเป็นร้อยละ 39.66 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัย ของเรดดิน (Reddin, 1970: 242-249) ที่ทำการวิจัยแบบผู้นำของผู้บริหารในรัฐโอไฮโอ ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ผู้บริหารการศึกษามีแบบผู้นำแบบผู้สอนแนะมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัฒนา สงวนกล้ามิตต์ (2526: 69) ได้ทำการศึกษาแบบผู้นำของผู้บริหารมหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ส่วนใหญ่มีแบบผู้นำแบบผู้สอนแนะ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีรัตน์ หิรัญโภ (2532: 168) ได้ทำการศึกษาแบบผู้นำของอาจารย์ ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า อาจารย์ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ส่วนใหญ่มีแบบผู้นำแบบผู้สอนแนะ และผลการวิจัยของสันต์ สาระนันท์ (2541: 101) ซึ่งได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แบบผู้นำที่พบมากที่สุด คือแบบผู้นำแบบผู้สอนแนะ

การที่ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ มีแบบผู้นำแบบผู้สอนแนะมากกว่าแบบอื่นนั้น อาจมีสาเหตุมาจากการที่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ส่วนมากเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบท ลักษณะของการปฏิบัติงานของผู้บริหาร โรงเรียนและครุภัณฑ์สอนเป็นไปในรูปแบบ การบอกกล่าวและการกระจายความรับผิดชอบ โดยผู้บริหารโดยความคุ้มครองหรือการนิเทศในลักษณะ การชี้นำ และการเสนอแนะบนพื้นฐานของการนับถือซึ่งกันและกันมีความเป็นที่เป็นนองตามลักษณะ วัฒนธรรมหรือขนธรรมเนียมประเพณีที่มีมาตั้งแต่บรรพบุรุษ นอกจากนี้ โรงเรียนประถมศึกษา ยังมีรูปแบบการบริหาร โดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจการบริหาร การศึกษาในรูปขององค์คณะ บุคคลทุกรายดับอย่างเด่นชัด ดังนั้น ผู้บริหาร โรงเรียนเรียนประถมศึกษาทุกคน ได้รับการพัฒนาด้าน ความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาบุคลากรก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง โดยผ่านการคัดเลือก ในด้านความรู้ ความสามารถ และบุคลิกภาพ รวมทั้งต้องผ่านการพัฒนาในทุกด้านก่อน ส่วนผู้บริหาร โรงเรียนที่ดำรงตำแหน่งนานาแدعاء ก็จะได้รับการพัฒนาโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การประชุมการฝึกอบรม การสัมมนา และวิธีการอื่น ๆ เป็นต้น ปัจจัยต่าง ๆ ดังที่กล่าวมานี้อาจส่งผลให้ผู้บริหาร โรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์มีแบบผู้นำแบบผู้สอนแนะมากกว่าแบบผู้นำแบบอื่น ๆ

2.2 จากผลการวิจัยซึ่งพบว่า ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาด้านผู้บริหารและด้าน ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลการประเมินด้านผู้เรียน การที่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ มีผลการประเมินมาตรฐานโรงเรียนด้านผู้บริหาร และด้านผู้สอนสูงกว่าด้านผู้เรียน อาจมีสาเหตุ มาจากผู้บริหาร โรงเรียน ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาในโรงเรียน โดยใช้ กระบวนการบริหารแบบการมีส่วนร่วมและกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยผู้บริหาร โรงเรียนทุกคน ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้และทักษะในการบริหารงานตามภาระงาน ที่กำหนดไว้ คือการจัดระบบสารสนเทศของสถานศึกษา การกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับ สถานศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งเป็นหัวใจของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพภายในและรองรับการ ประกันคุณภาพภายนอก ตลอดจนปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา การตรวจสอบ และพบทวนคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา การประเมินมาตรฐานการศึกษา และการรายงานคุณภาพ การศึกษาประจำปี ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ มีผลการประเมิน โดยเฉลี่ยสูงกว่าผลการประเมินด้านอื่น ๆ

2.3 จากผลการศึกษา ชี้่งพบว่าแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประณมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ไม่มีความสัมพันธ์กับและประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมนูดฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัฒน์สาระนันท์ (2541: 101) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนประณมศึกษา สังกัดสำนักงานการประณมศึกษา จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แบบผู้นำที่มีประสิทธิมากและมีประสิทธิผลน้อยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

การที่แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประณมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์กับประสิทธิผล การประกันคุณภาพการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจมีสาเหตุมาจากการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นการสั่งการ โดยตรงจากผู้บังคับบัญชาที่อยู่หนีอ่าวสถานศึกษาทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในฐานะเป็นผู้ดำเนินงานตามคำสั่ง ตั้งแต่การวางแผนจนถึงการประเมิน ตนเองและปรับปรุงพัฒนางานของโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ โดยผู้บริหาร โรงเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาวะผู้นำในการบริหารให้ประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริง จึงอาจเป็นสาเหตุให้แบบภาวะผู้นำกับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหาร โรงเรียนประณมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ มีแบบผู้นำ แบบสอนแนะนำมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรพัฒนาแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน ด้วยการประชุม อบรม สัมมนา ส่งเสริมพัฒนาตนเองของผู้บริหาร และมีการติดตามการพัฒนาผู้บริหาร เพื่อให้มีแบบผู้นำแบบสอนแนะนำ ซึ่งถือว่าเป็นแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก

3.1.2 ใน การคัดเลือกผู้บริหาร โรงเรียน ควรมีการประเมินแบบผู้นำของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โรงเรียน เพราะแบบผู้นำย่อມแสดงถึงศักยภาพของผู้บริหาร โรงเรียนในการบริหารงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อหาแนวทางพัฒนาและปรับปรุงแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีประสิทธิผลน้อยให้เป็นแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมาก

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2540 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว 2541
- _____ . การพัฒนาโรงเรียนตามกรอบนตรฐานสากล กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศึกษา
2543
- _____ . การประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 1 แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
2541
- _____ . การนิเทศเพื่อส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์การศึกษา 2543
- _____ . ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประ同胞ศึกษา โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพ
การบริหารโรงเรียนประ同胞ศึกษา โรงพิมพ์รามเจริญพาณิช 2527
- _____ . รายงานวิจัยปฏิบัติการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.) 2546
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน ศูนย์การประเมินผลภายในของสถานศึกษา
ตามมาตรฐานการศึกษา : การออกแบบการประเมินผลภายใน พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร วี ที ซี คอมมิวนิเคชั่น 2544
- _____ . พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545 กรุงเทพมหานคร พริกหวานกราฟฟิค 2545
- _____ . มาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้น
พื้นฐาน กรุงเทพมหานคร บางกอกน้ำสือก 2543
- _____ . แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา : เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก
พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร พิมพ์ดี 2544
- จำเริญ บัวเลิศ “ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้พลังงานของผู้บริหาร โรงเรียนกับบรรยายกาศ
องค์การในโรงเรียนประ同胞ศึกษา สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดต่อ”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2538

- เจิดหล้า สุนทรวิภาค “คุณลักษณะของผู้นำและประสิทธิผลของงานในภาควิชาของคณะศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยไทย” ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2534 เนวี่ยง ทองธรรมชาติ “ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิภาพ การสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2541 ชลอ บัวลอย “พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกับบรรยากาศโรงเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2538 ชวลิต หมื่นนุช “อิทธิพลของภาวะผู้นำของคณบดีที่มีประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาอุดมศึกษาเอกชน” วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารคุณภูมิบัณฑิต สาขาวิชาเอกบริหารการพัฒนา คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2534 ชัยรงค์ สุวรรณสาร “หน่วยที่ 11 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพองค์การ” ใน ประมาณการะชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน้า 166-215 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2536 ชูคริ วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย กรุงเทพมหานคร ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524 ณรงค์ ณ ลำพูน การบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม The Knowledge Center เชียงใหม่ 2546 ทรงชัย สันติวงศ์ องค์การ ทฤษฎี และการออกแบบ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2535 ธเนศ บำเกิด “การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา : โน้นหัศน์ที่จำเป็นต้องทบทวน” วารสารวิชาการ 3 (กันยายน 2543) หน้า 71-72 ราชชัย งานสันติวงศ์ หลักการและวิธีใช้คอมพิวเตอร์ในงานสถิติเพื่อการวิจัย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ 21 เซ็นจูรี 2543

ธีรภัทร ประสมสุข “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารและบรรยายการองค์การ
ในโรงเรียนประสบธรรม แผนกสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2542

นิพนธ์ อุทก “แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ตามทฤษฎีสามมิติของเดคิน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2535

นงราม เศรษฐพานิช “หน่วยที่ 10 การประกันคุณภาพการศึกษา” ใน ประมวลชุดวิชาการประเมิน
และการจัดการโครงการประกันคุณภาพการศึกษา หน้า 111 – 133 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2544

นุญชุม ศรีสะอาด การวิจัยเบื้องต้น กรุงเทพมหานคร สุวิชาสาสน์ 2535

ประยูร ได้ชัยภูมิ “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับขวัญกำลังใจของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 11” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2530

ประเสริฐ สมพงษ์ธรรม “การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่สัมพันธ์กับประสิทธิผล
องค์การ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรคุณวีบัณฑิต
ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2538

พรนพ พุกกะพันธุ์ ภาวะผู้นำและการอุปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์ 2544
พระธรรมปีญา (ป.อ.ปุ่ก โถ) ภาวะผู้นำ ความสำคัญต่ออนาคตไทย กรุงเทพมหานคร พิมพ์ไทย
2540

พัฒนา สงวนกิตติมศักดิ์. “แบบผู้นำของผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามทฤษฎีสามมิติ
ของเดคิน” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526

พิตร ทองชั้น “หน่วยที่ 3 การวางแผนการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล” ใน ประมวลสาระชุดวิชา
การวิจัยการบริหารการศึกษา หน้า 204 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช 2540

เพ็ชรี รูปวิเชตร การบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม The Knowledge Center เชียงใหม่ 2546

กรณี (เกียรตินุตร) นานนท์ การประเมินประสิทธิผลองค์การ กรุงเทพมหานคร ไอเดียนสโตร์
2529

กานุวัตน์ ภักดีวงศ์ “แนวคิดในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงาน
การประกันศึกษาจังหวัด” วารสารวิชาการ 2 (เมษายน 2542) หน้า 35-40
รังสรรค์ ประเสริฐศรี ภาวะผู้นำ กรุงเทพมหานคร ชนชั้การพิมพ์ 2544
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, สำนักงาน เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา
สำหรับรองรับการประเมินภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุรุสภากาลคพร้าว 2545

ราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กรุงเทพมหานคร นานมีปุ๊กส์
พับลิเคชั่นร์ 2546

รุ่ง แก้วแดง “หน่วยที่ 11 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพองค์การ” ใน ประมวล
สาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน้า 166-215 นนทบุรี
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2536

เรื่องย่อ “การศึกษาแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน และบรรณาการขององค์การในโรงเรียน
นักยนศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2536

เรขา รัตนประสาท “พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารศศิ โรงเรียนนักยนศึกษา” วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2534

วสันต์ สาระนันท์ “ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับผลลัพธ์ทาง
การเรียนของนักเรียนในโรงเรียนประกันศึกษา สังกัดสำนักงานการประกันศึกษา
จังหวัดสกลนคร “วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
บริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2540

วัชรินทร์ นุชนาดา “แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของ
นักเรียนของนักเรียนประกันศึกษา สังกัดสำนักงานการประกันศึกษาจังหวัด
สมุทรปราการ ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร 2533

วัฒนา สุตรสุวรรณ การปกคล้องบังคับบัญชาและการบริหารงาน กรุงเทพมหานคร จงเจริญ
การพิมพ์ 2521

วันชัย อัญสาแดงกิจ “การศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนประกันศึกษา”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2538

- วารสาร ผลงาน “รูปแบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดปัตตานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2542
- วิชาการ, กรณ การประกันคุณภาพการศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2539
-
- . การประกันคุณภาพของสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2542
- วิสุทธิ์ แวงรัมย์ “ประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดร้อยเอ็ด” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2538
- วิเศษ ชิณวงศ์ และคณะ “คุณภาพการอบรมผู้บริหารโรงเรียนแก่นนำปฏิรูปการเรียนรู้” ม.ป.ท. 2544 (อัสดง)
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร “ภาวะผู้นำของหัวหน้าคณะวิชาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการในวิทยาลัยครุ” ปริญญานิพนธ์การศึกษาคุณภูมิบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ 2532
- ศิริพร พิมลทิป “ประสิทธิผลการบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดมหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช 2542
- ศึกษาธิการ, กระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภากาฬพร้าว 2543
- สกุล กังวะล ไกล “ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช 2542
- สมศักดิ์ ตินธุระเวชญ์ “การประกันคุณภาพการศึกษา” วารสารวิชาการ 1 (พฤษภาคม 2541) หน้า 33-35
-
- . “การประกันคุณภาพการศึกษา หลักการ แนวคิด และกรอบการประกันคุณภาพ การศึกษา” วารสารปฏิรูปการศึกษา 2 (มกราคม 2542) หน้า 27-45

สมพงษ์ ณรงค์ชัย “ประสิทธิภาพภายในของการจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดแม่ฮ่องสอน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช 2540

สิงห์ทอง สิงหนพระพงศ์ “ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษากับบรรยากาศองค์การในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์” ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ 2532

สุกิน ฉิ่งทองคำ “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชา มัธยมศึกษาเขตการศึกษา 1 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช 2542

สุวกิจ ศรีปีติพา องค์การและการจัดการ พิมพ์ครั้งที่ 3 น้ำสารคาม อภิชาติการพิมพ์ 2533

สุวิมล ว่องวาณิช “หน่วยที่ 10 การประกันคุณภาพการศึกษา” ในประมวลชุดวิชาการประเมินและการจัดการโครงการ โครงการประเมิน นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช 2544

เสริมศักดิ์ วิศวัลย์ “หน่วยที่ 2 ภาวะผู้นำ” ใน ประมวลสาระของวิชาการทฤษฎีและแนวคิดในการบริหารการศึกษา หน้า 6-50 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช 2536

แสง ปืนมณี “คุณภาพและประสิทธิภาพการศึกษา” ข่าวสารวิจัยทางการศึกษา 8(4) (เมษายน – พฤษภาคม 2528) หน้า 18 – 23

อภิสิทธิ์ บุญญา “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับวิธีแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช 2541

อัญชลี เหลืองอ่อน “การศึกษาแบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย 2534

อัญชิกา ปุ่นริบูรณ์ “ความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก 2542

อารีรัตน์ หริษฐ์ “แบบผู้นำที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา” ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประวิโรต ประสานมิตร 2535

Abrams, Eric Regier. “Perceptions of successful elementary school principals of effective school leadership practices : A portrait of school leadership.” The University of Arizona. *Dissertations Abstracts International*. 59 (October, 1998): 1013 – A.

AL – Hadhod, Dalal Abdulwahed. “Leadership behavior of elementary public school principals as perceived by teachers and principles in the state of Kuwait.” University of Southern California. *Dissertations Abstracts International*. 46 (February, 1986): 2135 – A.

Bales, Vera Kay. “A qualitative study of the leadership practices of eight women in student affairs administration.” Ball State University. *Dissertations Abstracts International*. 61 (December, 2000): 2204 – A.

Blake , Robert and Mouton, S. Jane. *The Managerial Grid, key orientations for achieving production through people*. Texes: Gulf Publishing, 1964.

Campbell, Ronld F. Edwin, M. Bridge and Raphael O. Nystrand. *Introduction to educational administration*. 5th ed. ; Boston: Allyn and Bacon, 1977.

Dubrin, J. Andrew. *Leadership research findings, practice, and skills*. Boston: Houghton Mifflin, 1998.

Ghani Abdul, Bin Ishak. “Leadership style of secondary religious schools principals in the State of Selangor and its relationship with job satisfaction amongst teachers.” *Dissertation Abstracts International*. Malaysia: University Putra Malaysia, 1994.

Getzels, Jacop W. and Guba Egon, G. “Social behavior and the administrative process.” *School Review*. 65 (1957): 423-441.

Getzels, Jacop W. and others. *Education administration as a social process*. New York: Harper and Row, 1982.

- Halpin, Andrew W. and Winer B. J. *The leadership behavior of the airplane commander.* Washiangton, D.C.: Department of the Air Force 1952 .
- _____. *Manual for leader behavior description.* Columbus: Ohio State Univereity , Bureau of Business Research, 1957.
- _____. *Theory and research in administration.* New York: The Memillan, 1966.
- Hersey, Pual and Blanchard, Kennet H. *Management of organization behavior* New Jersey: Prentice – Hall, 1982.
- Hoy, Wayne K., Miskel, Cecil G. *Educational administration theory.* Research and Practice, New York: Random House, 1982.
- Hunter, Joseph Even . "A Study of school administrator change agents thinking and leadership." Portland State University, *Dissertations Abstracts International.* 62 (December, 2001): 1997 – A.
- Hvidston, David J. "Leadership behaviors of practicing elementary principals as perceived by elementary principals and classroom teachers. " University of Wyoming, *Dissertations Abstracts International.* 63 (November, 2002): 1646 – A.
- Kraps, Gary L. *Organizational communication.* New York: Longman, 1986.
- Michael, Vanessa Jane. "A Phenomenological study of leadership in the Rhodes University Mathematics Education Project (RUMEP)." *M.Ed.(Education).* Rhodes University, 2001.
- Reddin, Willian J. *Managerial effectiveness.* New York: McGraw-Hill, 1970.
- Sharpton, Lois Faye Hartung. "Leadership styles of administrative personnel in the area vocational schools in the State of Oklahoma." *Dissertation Abstracts International.* 46 (1985): 3699.
- Songs, Seok – Ho. "The relationship between transactional / transformational leadership behaviors and organizational culture in selected South Korean sport teams." The University of New Mexico, *Dissertations Abstracts International.* 63 (February, .2002): 2823 – A.
- Steere, Richard M. *Organizational effectiveness : a behavior view.* Santa Monica, California: Goodyear Publishing, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองสุข วันแสน กศ.ค. (สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
อดีตรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันราชภัฏสุรินทร์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สวัสดิ์ โพธิ์วัฒน์ ก.ม. (สาขาวิชาจิต्यทางการศึกษา)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
อดีตอธิการบดี สถาบันราชภัฏสุรินทร์
3. อาจารย์ วิเศษ ชิณวงศ์ กศ.น. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)
ศึกษานิเทศก์ 8
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1
4. อาจารย์ ลักษ ภาระพันธ์ ศย.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระแก้ว
5. อาจารย์ รังสรรค์ เหลือสนุก ศย.ม. สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคนอ่อง

ภาคผนวก ฯ

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร

สำหรับผู้บริหารโรงเรียน

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผล
ในการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา¹
จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน

ตอนที่ 3 แบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

2. ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ทุกตอนตามความเป็นจริง การตอบคำถาม
ใดๆ ในแบบสอบถามชุดนี้จะ ไม่มีผลกระทบถึงตัวท่าน เนื่องจากผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลโดยรวม

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านกรุณาสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามนี้มา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] หน้า
ข้อความจากข้อ 1 - 3 ตามความเป็นจริง

1. ตำแหน่ง

 1

[] ครูใหญ่

[] อาจารย์ใหญ่

[] ผู้อำนวยการ

2. ท่านปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด

[] เล็ก (มีนักเรียน ต่ำกว่า 301 คน)

[] กลาง (มีนักเรียน 301- 1000 คน)

[] ใหญ่ (มีนักเรียน 1001 คน ขึ้นไป)

3. โรงเรียนของท่านเปิดทำการสอนระดับ

[] ชั้นอนุบาล - ป.6

[] ชั้นอนุบาล - ม.3

[] ชั้น ป.1 - 6

[] ชั้น ป.1 - ม.3

4. โรงเรียนของท่านได้รับการประเมินจากคณะกรรมการประเมินภายนอก (สมศ.)

[] เมื่อปี พ.ศ. 2545

[] เมื่อปี พ.ศ. 2546

ตอนที่ 2

แบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน

คำชี้แจง

1. แบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนชุดนี้มีข้อคำถาม จำนวน 64 ข้อ
2. ในแต่ละข้อมีตัวเลือก 2 ตัว กรุณาระบุตัวเลือกของคุณ ตามพฤติกรรมที่ท่านได้กระทำจริงหรือตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
3. ในการปฏิที่ข้อความในแบบสอบถาม ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือไม่ตรงกับความคิดของท่าน กรุณาตอบโดยพิจารณาว่าท่านจะเลือกปัญหาใดตามตัวเลือกในข้อใด
4. ให้เขียนเครื่องหมาย () ในช่องหน้าอักษร ก หรือ ข หน้าข้อความที่ท่านเลือก

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
1.	(ก.)	ท่านจะทำ霞เสียกับเรื่องการฝ่าฝืนกฎหมายบังคับ หากท่านแน่ใจว่าไม่มีใครอื่นที่จะถ่วงดึงเรื่องนี้	
	(ข.)	เมื่อท่านจะแจ้งเรื่องการตัดสินใจที่ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่พอใจ ท่านจะชี้แจงแก่เขาว่าเป็นการตัดสินของผู้บังคับบัญชาเบื้องบน	
2	(ก.)	ถ้าท่านไม่พอใจผลงานของผู้ใต้บังคับบัญชาติดกันหลาย ๆ ครั้ง ท่านจะหาโอกาสขยี้เขามากกว่าที่จะเสนอปลดเขาออก	
	(ข.)	ถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านคนใดเข้ากันกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ท่านจะขอให้กลุ่มนั้นรับเข้าไปอยู่ในกลุ่มด้วย	
3	(ก.)	เมื่อผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งไม่เป็นที่พอใจของผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน เป็นการบุคคลิกรรมที่ท่านจะชอบเขาว่าไม่ใช่คำสั่งของท่าน	
	(ข.)	โดยปกติท่านตัดสินใจโดยลำพัง แล้วจึงแจ้งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบ	
4	(ก.)	ถ้าท่านถูกผู้ใต้บังคับบัญชาดำเนิน ท่านจะเรียกประชุมผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินคดี	
	(ข.)	ท่านจะมองหมายงานที่ยกให้สุดให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีประสบการณ์มากที่สุดเสมอ	
5	(ก.)	ท่านชอบให้มีการอภิปราย nok ประเด็นเสมอ ๆ	
	(ข.)	ท่านจะส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชาให้แสดงความคิดเห็น แต่ท่านจะไม่นำข้อคิดเห็นดังกล่าวไปปฏิบัติ	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้จัด
6	() ก.	บางครั้งท่านคิดว่าความรู้สึกและทัศนคติของท่านก็มีความสำคัญเท่า ๆ กับงานเหมือนกัน	
	() ข.	ท่านจะยอมให้ผู้ได้บังคับบัญชาเป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ท่านจะขัดถือเดียงส่วนมากเสมอ	
7	() ก.	เมื่อปริมาณและคุณภาพงานในหน่วยงานไม่เป็นที่พอใจ ท่านจะแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบว่าผู้บังคับบัญชาของท่านไม่พอใจและให้ทุกคนปรับปรุงงานของเขารา	
	() ข.	ท่านจะตัดสินใจด้วยตัวท่านเอง แล้วพยายามชักจูงให้ผู้ได้บังคับบัญชาคล้อยตาม	
8	() ก.	เมื่อท่านตัดสินใจสั่งการและคนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ท่านจะบอกกับผู้ได้บังคับบัญชาว่าเป็นคำสั่งมาจากผู้บังคับบัญชาระดับสูง	
	() ข.	ท่านจะยอมให้ผู้ได้บังคับบัญชาเป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ท่านจะสงวนสิทธิเป็นผู้ชี้ขาดในขั้นสุดท้าย	
9	() ก.	ท่านอาจชอบงานที่ค่อนข้างยากให้ผู้ได้บังคับบัญชาทำ แต่ถ้าเขาทำไม่สำเร็จท่านจะไม่ยอมให้เขาทำงานนั้นต่อไป	
	() ข.	เมื่อท่านไม่พอใจผลงานในหน่วยงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ท่านจะแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบว่าผู้บังคับบัญชาของท่านไม่พอใจและขอให้เขาวปรับปรุงงานใหม่	
10	() ก.	ท่านต้องการที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาพอใจท่าน เท่ากับความต้องการที่จะให้พากเพียรทำงานให้ได้นอกที่สุด	
	() ข.	ท่านจะให้อิสระในการทำงานแก่ผู้ได้บังคับบัญชาทำงานเอง แม้ว่าเขากำลังทำงานผิดพลาด	
11	() ก.	ท่านสนใจความเป็นอยู่ของผู้ได้บังคับบัญชา เพราะท่านคิดว่าเขายังต้องการให้ท่านทำเช่นนั้น	
	() ข.	ท่านรู้สึกว่าไม่จำเป็นที่ผู้ได้บังคับบัญชาจะทราบเหตุผลในการปฏิบัติงาน ถ้าทราบใดที่เขายังปฏิบัติงานนั้นอยู่	
12	() ก.	ท่านเชื่อว่าการลงโทษทางวินัยแก่ผู้ได้บังคับบัญชา จะไม่เป็นการช่วยปรับปรุงคุณภาพหรือปริมาณงานเลยหากพิจารณาในระยะยาว	
	() ข.	ท่านจะให้ผู้ได้บังคับบัญชาทุกคนมีส่วนร่วຍแก่ปัญหาหาก ๆ บางประการ	
13	() ก.	เมื่อท่านเห็นผู้ได้บังคับบัญชาไม่มีความสุข ท่านจะพยายามดำเนินการอย่างโดยย่างหนึ่งในเรื่องนี้	
	() ข.	ท่านจะดำเนินงานในส่วนของท่าน ส่วนงานเริ่มใหม่ ๆ ควรจะเป็นเรื่องของนโยบายเบื้องบน	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้จัด
14	() ก.	ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มผลประโยชน์พิเศษต่าง ๆ สำหรับฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติงาน	
	() ข.	ท่านสนใจที่จะเพิ่มพูนความรู้ของผู้ใต้บังคับบัญชาเกี่ยวกับงานในหน่วยงานที่ทำอยู่แม้ว่าจะซึ่งไม่มีความจำเป็นสำหรับตำแหน่งงานปัจจุบันของเข้า	
15	() ก.	ท่านจะให้อิสระแก่ลูกน้องในการทำงาน เมื่อเวลาจะมีโอกาสทำผิดพลาดได้มาก	
	() ข.	ท่านอาจตัดสินใจโดยอิสระ แต่ท่านก็จะขอข้อเสนอแนะที่มีเหตุผลจากผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น	
16	() ก.	ถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านเข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ท่านจะขอร้องให้กลุ่มนี้รับเข้ามาในกลุ่มด้วย	
	() ข.	เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่สามารถทำงานให้สำเร็จท่านจะหัวรีช่วยให้เขาทำงานได้สำเร็จ	
17	() ก.	ท่านเชื่อว่าประโยชน์ของการลงโทษทางวินัยและการหนี้คือ เพื่อให้เป็นตัวอย่างสำหรับคนอื่น ๆ	
	() ข.	บางครั้งท่านคิดว่าความรู้สึกและทัศนคติของท่านก็มีความสำคัญเท่ากับงานเหมือนกัน	
18	() ก.	ท่านจะไม่อนุญาตให้ผู้ใต้บังคับบัญชาพูดจาแก้ในขณะที่ทำงาน	
	() ข.	ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มผลประโยชน์พิเศษ ๆ สำหรับฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ	
19	() ก.	ท่านทราบและเอาใจใส่กับเรื่องการมาสายและการขาดงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ	
	() ข.	ท่านเชื่อว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่รวมตัวกันจะพยายามลิตรอนอำนาจของฝ่ายบริหาร	
20	() ก.	บางครั้งท่านไม่เห็นด้วยในหลักการที่ให้กลุ่มผู้ปฏิบัติงานร้องทุกข์ต่อฝ่ายบริหารได้	
	() ข.	ท่านรู้สึกว่าการร้องทุกข์เป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ ท่านจะพยายามชี้แจงเพื่อให้ลูกน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้	
21	() ก.	ท่านรู้สึกว่าการที่ผู้อื่นยอมรับข้อเสนอแนะที่ดี ๆ ของท่านเป็นสิ่งสำคัญ	
	() ข.	ท่านจะแสดงความคิดเห็นต่อหน้าผู้อื่น เมื่อท่านรู้สึกว่าคนเหล่านั้นเห็นด้วยกับท่านเท่านั้น	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
22	(ก.)	ท่านเชื่อว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่ร่วมด้วยกัน พยายามลิด落่อนำมาจของฝ่ายบริหาร	
	(ข.)	ท่านเชื่อว่าการพนปะหารือกับผู้ได้บังคับบัญชาอย่างฯ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคนเหล่านี้	
23	(ก.)	ท่านรู้สึกว่าไม่จำเป็นที่ผู้ได้บังคับบัญชาจะทราบเหตุผลในการปฏิบัติงานด้วยรายได้เท่าเดิม	
	(ข.)	ท่านรู้สึกว่าการบันทึกเวลาการมาถึงที่ทำงานจะช่วยลดภาระงานได้	
24	(ก.)	ท่านจะตัดสินใจโดยคนเอง แล้วเจ็บแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบ	
	(ข.)	ท่านรู้สึกว่าทั้งฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายบริหารต่างก็ทำหน้าที่เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน	
25	(ก.)	ท่านเห็นชอบกับวิธีการของผู้ปฏิบัติงาน โดยจ่ายเงินเพิ่มพิเศษตามผลงานที่เพิ่มขึ้นจากมาตรฐานเป็นรายบุคคล	
	(ข.)	ท่านจะยอมให้มีการอภิปรายนอกประเด็นเสนอ	
26	(ก.)	ท่านมีความภาคภูมิใจในข้อที่ว่าท่านจะไม่ให้ใครทำงานที่ตัวท่านเองก็ไม่อยากทำเหมือนกัน	
	(ข.)	เมื่อท่านเห็นผู้ได้บังคับบัญชาไม่มีความสุข ท่านจะพยายามดำเนินการอย่างโดยย่างหนึ่งในเรื่องนี้	
27	(ก.)	ถ้ามีงานคู่ควรท่านอาจอนให้ใครทำไปเลย เมื่อว่างานนั้นยังจะต้องการเครื่องมือป้องกันความปลอดภัยเพิ่มเติมอีกบ้างก็ตาม	
	(ข.)	ท่านรู้สึกว่าการที่คนอื่นจะยอมรับข้อเสนอแนะที่ดี ๆ ของท่านเป็นเรื่องสำคัญ	
28	(ก.)	วัตถุประสงค์ของท่านคือ การปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องไป โดยไม่กระทบกระเทือนผู้อื่นมากเกินไป	
	(ข.)	ท่านอาจอนหมายงานโดยไม่คำนึงถึงเรื่องประสบการณ์และความสามารถของผู้ที่ทำ แต่จะเน้นให้ได้ผลงาน	
29	(ก.)	ท่านอาจอนหมายงานโดยไม่คำนึงถึงเรื่องประสบการณ์และความสามารถของผู้ที่ทำ แต่จะเน้นให้ได้ผลงาน	
	(ข.)	ท่านจะอุตสาหะพัฒนาบุคลากรให้รู้สึกว่าท่านรักษาผู้ได้บังคับบัญชา แต่ท่านจะดำเนินการแก้ไขเพียงเล็กน้อยเท่านั้น	
30	(ก.)	ถ้าท่านรู้สึกว่าการร้องทุกข์เป็นสิ่งหลีกเหลี่ยงไม่ได้ ท่านจะพยายามขัดเพื่อให้ลดเหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้	
	(ข.)	ท่านมั่นใจว่าผู้ได้บังคับบัญชาของท่านทำงานได้ผลเป็นที่น่าพอใจโดยไม่จำเป็นต้องมีท่านอยู่ควบคุมตลอดเวลา	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้จัด
31	() ก.	ท่านจะให้ผู้ได้บังคับบัญชา มีส่วนในการเพชิญหรือการแก้ปัญหา หาก ๆ บางประการ	
	() ข.	ท่านเชื่อว่าการฝึกอบรมโดยให้ได้ประสบการณ์จากการลงมือทำงานจริง ๆ จะเป็นประโยชน์มากกว่าการให้การศึกษาทางทฤษฎี	
32	() ก.	ท่านจะสอนหมายงานที่ยากที่สุดให้กับผู้ได้บังคับบัญชาที่มีประสบการณ์มากที่สุดเสมอ	
	() ข.	ท่านมีความเชื่อในเรื่องของการเปลี่ยนตำแหน่ง โดยอาศัยความสามารถเป็นหลัก	
33	() ก.	ท่านรู้สึกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ได้บังคับบัญชาของท่าน โดยปกติจะแก้ไขปัญหาไปได้เอง โดยที่ท่านไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้อง	
	() ข.	ถ้าท่านถูกผู้บังคับบัญชาดำเนิน ท่านจะเรียกประชุมผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินต่อ	
34	() ก.	ท่านจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ได้บังคับบัญชาทำ เมื่องานนั้นไม่มีอยู่ในเวลาราชการ	
	() ข.	ท่านเชื่อว่าการลงโทษทางวินัยแก่ผู้ได้บังคับบัญชานั้น จะไม่เป็นการช่วยปรับปรุงคุณภาพหรือปริมาณของงานเลย หากพิจารณาในระยะยาว	
35	() ก.	ท่านจะไม่เสนอข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชา rate ดับต่ำสุด ให้รับทราบมากเกินไป กว่าที่ขอมา	
	() ข.	บางครั้งท่านไม่เห็นด้วยในหลักการที่ให้กู้มผู้ปฏิบัติงานร้องทุกข์ต่อฝ่ายบริหารได้	
36	() ก.	บางครั้งท่านลังเลที่จะตัดสินใจ ในเรื่องซึ่งไม่เป็นที่พอใจผู้ได้บังคับบัญชา	
	() ข.	วัดดูประสิทธิ์ของท่านคือปฏิบัติหน้าที่ให้อุล่วงไป โดยไม่ให้กระทบกระเทือนผู้อื่นเกินความจำเป็น	
37	() ก.	ท่านจะอดทนรับฟังการบ่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์จากผู้ได้บังคับบัญชา แต่ท่านจะดำเนินการแก้ไขเพียงเล็กน้อยเท่านั้น	
	() ข.	บางครั้งท่านลังเลที่จะตัดสินใจ ในเรื่องที่จะสร้างความไม่พอใจผู้ได้บังคับบัญชา	
38	() ก.	ท่านจะแสดงความคิดเห็นของท่านต่อหน้าผู้อื่น ก็เมื่อท่านรู้สึกว่าคนเหล่านี้เห็นด้วยกับท่านเท่านั้น	
	() ข.	หากท่านมีความจำเป็น ผู้ได้บังคับบัญชาของท่านก็สามารถปฏิบัติงานไปได้โดยไม่ต้องมีท่าน	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้จัด
39	() ก.	ท่านดำเนินงานในส่วนของท่าน ส่วนงานริเริ่มใหม่ ๆ ควรเป็นเรื่องน้อยเบื้องบน	
	() ข.	เมื่อท่านออกคำสั่ง ท่านจะกำหนดระยะเวลาที่จะต้องทำให้สำเร็จด้วย	
40	() ก.	ท่านจะส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความคิดเห็น แต่ท่านจะไม่นำข้อคิดเห็นดังกล่าวมาปฏิบัติ	
	() ข.	ท่านพยายามที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน รู้สึกเป็นกันเองเมื่อเวลาท่านพูดจากับเขา	
41	() ก.	ในการประชุมหรืออภิปรายท่านจะเสนอข้อเท็จจริงตามที่ท่านคิดแล้วปล่อยให้คนอื่นพิจารณาหาข้อยุติเอง	
	() ข.	เมื่อผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งไม่เป็นที่พอใจของผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน เป็นการยุติธรรมที่ท่านจะบอกเขาว่าไม่ใช่คำสั่งของท่าน	
42	() ก.	เมื่อมีงานซึ่งที่ไม่มีใครอยากรับไปทำ ท่านจะถามหาผู้รับอาสาสมัครก่อนที่จะมอบหมายงานให้ทำ	
	() ข.	ท่านสนใจความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้ใต้บังคับบัญชา เพราะท่านคิดว่า เขายังต้องการให้ท่านทำเช่นนั้น	
43	() ก.	ความสนใจของท่านกับการที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความสุขสบายมากเท่ากับการที่จะให้พากเพียรทำงาน	
	() ข.	ท่านสนใจเกี่ยวกับเรื่องการมาสายและการขาดงานของผู้ใต้บังคับบัญชา เช่นๆ	
44	() ก.	หากมีความจำเป็น ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านก็สามารถปฏิบัติงานไปได้โดยไม่ต้องมีท่าน	
	() ข.	ถ้ามีงานด่วนท่านอาจมอบหมายให้ใครทำไปเลย แม้ว่างานนั้นยังจะต้องการเครื่องมือป้องกันความปลอดภัยเพิ่มเติมอีกบ้างก็ตาม	
45	() ก.	ท่านมั่นใจว่าผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านจะทำงานได้ผลเป็นที่น่าพอใจไม่จำเป็นต้องมีท่านอยู่เคียงข้างคุณตลอดเวลา	
	() ข.	ท่านจะไม่เสนอข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชา rate คับสูง ให้ทราบมากเกินกว่าที่อนุญาต	
46	() ก.	ท่านเชื่อว่าการพนapeารือกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่าง ๆ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคนเหล่านั้น	
	() ข.	ท่านสนใจที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความสุขสบายมากเท่ากับการให้เขาทำงาน	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
47	() ก.	ท่านสนใจที่จะเพิ่มความรู้ของผู้ได้บังคับบัญชาในงานที่เขารับผิดชอบอยู่ แม้ว่าจะยังไม่จำเป็นนักสำหรับตำแหน่งปัจจุบันของเขา	
	() ข.	ท่านจะพยายามคุ้ยแสวงหาได้บังคับบัญชาที่ทำงานล่าช้า และทำงานไม่เป็นที่น่าพอใจอย่างไร้ลัชชิต	
48	() ก.	ท่านยอมให้ผู้ได้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ ท่านจะยังคงถือเสียงส่วนมากเสมอ	
	() ข.	ท่านให้ผู้ได้บังคับบัญชาทำงานหนัก แต่ก็ให้เขามั่นใจว่าเขาจะได้ความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชา ระดับสูงเช่นนี้ไป	
49	() ก.	ท่านรู้สึกว่าผู้ปฏิบัติงานทุกคนที่ทำงานอย่างเดียว กัน ควรได้รับค่าตอบแทนระดับเดียวกัน	
	() ข.	ถ้าท่านไม่พอใจผลงานผู้ได้บังคับบัญชาติดต่อ กันหลาย ๆ ครั้ง ท่านจะหาโอกาสไขอกหায์เข้าไปที่อื่นมากกว่าที่จะเสนอปลดเขาออก	
50	() ก.	ท่านรู้สึกว่าฝ่ายปฏิบัติงานกับฝ่ายบริหารมีวัตถุประสงค์ในการทำงาน ไม่ตรงกัน ท่านจะไม่แสดงความคิดเห็นของท่านอย่างเปิดเผย	
	() ข.	ท่านต้องการที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาพอดีท่าน เท่ากับที่ต้องการจะให้พวกราษฎร์ทำงานให้ได้มากที่สุด	
51	() ก.	ท่านจะพยายามคุ้ยแสวงหาได้บังคับบัญชาที่ทำงานล่าช้า และทำงานไม่เป็นที่น่าพอใจอย่างไร้ลัชชิต	
	() ข.	ท่านจะไม่อนุญาตให้ผู้ได้บังคับบัญชาพูดจา กัน ในขณะที่ทำงาน	
52	() ก.	เมื่อท่านออกคำสั่ง ท่านจะกำหนดระยะเวลาที่จะต้องทำให้สำเร็จด้วย	
	() ข.	ท่านมีความภูมิใจที่ท่านจะไม่ขอให้ใครทำงานที่ตัวท่านเองก็ไม่อาจ จะทำหนึ่งอันกัน	
53	() ก.	ท่านเชื่อว่าการฝึกอบรมโดยให้ได้ประสบการณ์จากการลงมือทำงานจริง ๆ เป็นประโยชน์มากกว่าการให้การศึกษาทางทฤษฎี	
	() ข.	ท่านจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ได้บังคับบัญชาทำ เมื่องานนั้นไม่ยุ่งในเวลา ราชการ	
54	() ก.	ท่านรู้สึกว่าการบันทึกเวลาการมาถึงที่ทำงาน จะช่วยลดภาระสายไฟ	
	() ข.	ท่านยอมให้ผู้ได้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ ท่านจะยังคงถือเสียงส่วนมากเสมอ	
55	() ก.	ท่านอาจจะตัดสินใจโดยอิสระ แต่ท่านอาจจะขอข้อเสนอแนะที่มีเหตุผล จากผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น	
	() ข.	ท่านรู้สึกว่าฝ่ายปฏิบัติงานกับฝ่ายบริหารมีวัตถุประสงค์ในการทำงาน ไม่ตรงกัน ท่านจะไม่แสดงความคิดเห็นของท่านอย่างเปิดเผย	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
56	(ก.)	ท่านจะตัดสินใจด้วยตัวท่านเอง แล้วพิจารณาซักจุ่งให้ผู้ได้บังคับบัญชา คดีอยตาม	
	(ข.)	ถ้าเป็นไปได้ท่านจะตั้งทีมงานจากบรรดาผู้ที่ท่านชอบพอรักใครรักก่อน	
57	(ก.)	ท่านจะไม่ลังเลที่จะรับคนพิการเข้าทำงานครบที่เขาทำงานได้	
	(ข.)	ท่านจะจำเนียร์เสียกับการฝ่าฝืนกฎข้อบังคับ หากท่านแน่ใจว่าไม่มีใครอื่น ที่จะล่วงรู้เรื่อง	
58	(ก.)	ถ้าเป็นไปได้ท่านจะตั้งทีมงาน จากบรรดาผู้ที่ท่านชอบพอรักใครรักก่อน	
	(ข.)	ท่านอาจจะมองงานที่ค่อนข้างยากให้ผู้ได้บังคับบัญชาทำ แต่ถ้าเขาทำไม่ สำเร็จท่านจะไม่ยอมให้เขาทำงานนั้นต่อไป	
59	(ก.)	ท่านให้ผู้ได้บังคับบัญชาทำงานหนัก แต่ก็ให้เขามั่นใจว่าเขาจะได้ความ ชุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไป	
	(ข.)	ท่านเชื่อว่าประโยชน์ของการลงโทษทางวินัยประการหนึ่งคือ ไม่ให้เป็น ตัวอย่างสำหรับคนอื่น ๆ	
60	(ก.)	ท่านพยายามที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาของท่าน รู้สึกเป็นกันเองเมื่อเวลา ท่านพูดคุยกับเขา	
	(ข.)	ท่านเห็นชอบกับวิธีจูงใจผู้ปฏิบัติงานโดยการจ่ายเงินเพื่อพยายาม ผลงาน ที่ทำเพิ่มขึ้นจากมาตรฐานเป็นรายบุคคล	
61	(ก.)	ท่านมีความเชื่อในเรื่องของการเปลี่ยนตัวแทนงโดยอาศัยความสามารถ เป็นหลัก	
	(ข.)	ท่านรู้สึกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ได้บังคับบัญชาของท่าน โดยปกติ จะไขปัญหาไปได้เองโดยที่ท่านไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้อง	
62	(ก.)	ท่านรู้สึกว่าทั้งฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายบริหารต่างก็ทำหน้าที่เพื่อบรรกร วัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน	
	(ข.)	ในการประชุมหรือภาระ ท่านจะเสนอข้อเท็จจริงตามที่ท่านมองเห็น แล้วปล่อยให้คุณอื่นหาข้อหุ้นใจ	
63	(ก.)	เมื่อผู้ได้บังคับบัญชาไม่สามารถทำงานให้สำเร็จ ท่านจะหาวิธีการดำเนิน การช่วยให้เขาทำงานได้สำเร็จ	
	(ข.)	ท่านจะไม่ลังเลที่จะรับคนพิการเข้าทำงานครบที่เขาทำงานได้	
64	(ก.)	ท่านจะยอมให้ผู้ได้บังคับบัญชาเมื่อตัวร่วมในการตัดสินใจ แต่ท่านจะ สงวนสิทธิเป็นผู้ชี้ขาดในขั้นสุดท้าย	
	(ข.)	ท่านจะไม่ลังเลที่จะรับคนพิการเข้าทำงานครบที่เขาทำงานได้	

ตอนที่ 3

แบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

คำชี้แจง

1. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคุณภาพที่โรงเรียนของท่านได้รับการประเมินจากผู้ประเมินภายนอก ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)
2. ขอความกรุณากรอกข้อมูลตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

ข้อ	รายการ	ผลการประเมินภายนอก			สำหรับผู้วัด
		1 ปรับปรุง	2 พอใช้	3 ดี	
1	มาตรฐานด้านผู้เรียน				
	ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์				
4	ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์				
5	ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ ตามหลักสูตร				
6	ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงทางความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนของอย่างต่อเนื่อง				
9	ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดี ต่ออาชีพสุจริต				
10	ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี				
12	ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา				
22	มาตรฐานด้านผู้สอน				
	ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
24	ครูมีคุณวุฒิ/ความรู้ ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบและมีครุพึงพอใจ				

ข้อ	รายการ	ผลการประเมินภายนอก			ดำเนิน ผู้จัด
		1 ปรับปรุง	2 พอใช้	3 ดี	
	มาตรฐานด้านผู้บริหาร				
13	สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา				
14	มีการส่งเสริมความสัมพันธ์และร่วมนือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา				
18	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
20	ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ และมีความสามารถในการบริหารจัดการ				
25	สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้				
รวมคะแนน					
รวมคะแนนทั้งสิ้น					

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามสำหรับครู

สำหรับครู

แบบสอนตามการวิจัย

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผล

ในการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา

จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง

แบบสอนตามนี้ มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอนตาม

ตอนที่ 2 แบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน

ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอนตามนี้ทุกตอนตามความเป็นจริง การตอบคำถามได้ใจในแบบสอนตามชุดนี้จะไม่มีผลกระทบถึงตัวท่าน เนื่องจากผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวม

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านกรุณาสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอนตามนี้มา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง proc ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] หน้า
ข้อความจากข้อ 1 - 3 ตามความเป็นจริง

1. ตำแหน่ง

[] 1

[] ครู

[] ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

[] ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

2. ท่านปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาด

[] 2

[] เล็ก (มีนักเรียน ต่ำกว่า 301 คน)

[] กลาง (มีนักเรียน 301- 1000 คน)

[] 大 (มีนักเรียน 1001 คน ขึ้นไป)

3. โรงเรียนของท่านเปิดทำการสอนระดับ

[] 3

[] ชั้นอนุบาล - ป.6

[] ชั้นอนุบาล - ม.3

[] ชั้น ป.1 - 6

[] ชั้น ป.1 - ม.3

4. โรงเรียนของท่านได้รับการประเมินจากคณะกรรมการประเมินภายนอก (สมศ.)

[] 4

[] เมื่อปี พ.ศ. 2545

[] เมื่อปี พ.ศ. 2546

ตอนที่ 2

แบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน

คำชี้แจง

1. แบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนชุดนี้มีข้อคำถาม จำนวน 64 ข้อ
2. ในแต่ละข้อมตัวเลือก 2 ตัว กรุณาเลือกตอบข้อ ก. หรือข้อ ข ตามพฤติกรรมที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านได้กระทำการหรือตรงกับความคิดของผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมากที่สุด
3. ในการถือที่ข้อความในแบบสอบถาม ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือไม่ตรงกับความคิดของผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน กรุณาตอบ โดยพิจารณาว่าผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคิดว่าจะเลือกปฏิบัติตามตัวเลือกในข้อใด
4. ให้ทำเครื่องหมาย () ในช่องหน้าอักษร ก หรือ ข หน้าข้อความที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเลือก

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
1.	(ก.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะทำyleเสียกับเรื่องการฝ่าฝืนกฎหมายบังคับหากผู้บริหาร โรงเรียนของท่านแน่ใจว่าไม่มีใครอื่นที่จะล่วงรู้เรื่องนี้	
	(ข.)	เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะแจ้งเรื่องการตัดสินใจที่ผู้ได้มั่นคงบัญชาไม่พอใจ ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะชี้แจงแก่ผู้ได้มั่นคงบัญชา ว่าเป็นการตัดสินของผู้บังคับบัญชาเนื่องบน	
2	(ก.)	ถ้าผู้บริหาร โรงเรียนของท่านไม่พอใจผลงานผู้ได้มั่นคงบัญชาติดกัน หลาบๆ ครั้ง ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะหาโอกาสเข้าหาเพื่อนบ้านกว่าที่จะเสนอปลดเขาออก	
	(ข.)	ถ้าผู้บริหาร โรงเรียนของท่านทราบว่าได้มั่นคงบัญชาคนใดเข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะขอให้กู้นี้รับเข้าไปอยู่ในกลุ่มด้วย	
3	(ก.)	เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านทราบว่าท่านไม่พอใจคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เมื่อตน เป็นการยุติธรรมที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน จะบอกว่าไม่ใช่คำสั่งของเขานะ	
	(ข.)	โดยปกติผู้บริหาร โรงเรียนของท่านตัดสินใจโดยลำพัง แล้วจึงแจ้งให้ผู้ได้มั่นคงบัญชาทราบ	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
4	(ก.)	ถ้าผู้บริหาร โรงเรียนของท่านถูกผู้ได้บังคับบัญชาตำแหน่งผู้บริหาร โรงเรียน ของท่านจะเรียกประชุมผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อตำแหน่งต่อ	
	(ข.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะมอบงานที่ยากที่สุดให้ผู้ได้บังคับบัญชา ที่มีประสบการณ์มากที่สุดเสมอ	
5	(ก.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านย่อมให้มีการอภิปราย nok ประดิษฐ์เสมอ ๆ	
	(ข.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะส่งเสริมผู้ได้บังคับบัญชาให้แสดงความคิดเห็น แต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่นำข้อคิดเห็นดังกล่าวไปปฏิบัติ	
6	(ก.)	บางครั้งผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคิดว่าความรู้สึกและทัศนคติของเขามีความสำคัญเท่า ๆ กับงานหนึ่งกัน	
	(ข.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะขอนให้ผู้ได้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ และจะเชิญถือเสียงส่วนมากเสมอ	
7	(ก.)	เมื่อบริษัทและคุณภาพงานในหน่วยงานไม่เป็นที่พอใจ ผู้บริหาร โรงเรียน ของท่านจะแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบว่า ผู้บังคับบัญชาเบื้องบน ไม่พอใจและให้ทุกคนปรับปรุงงานของตน	
	(ข.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะตัดสินใจด้วยตัวผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเอง แล้วพยากรณ์ซักจุ่งให้ผู้ได้บังคับบัญชาคล้อยตาม	
8	(ก.)	เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านตัดสินใจสั่งการและคนส่วนใหญ่ไม่เห็น ด้วย ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะบอกกับผู้ได้บังคับบัญชาว่าเป็นคำสั่ง มาจากผู้บังคับบัญชา rate ดับสูง	
	(ข.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะขอนให้ผู้ได้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจแต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะสงวนสิทธิ์เป็นผู้ชี้ขาดใน ขั้นสุดท้าย	
9	(ก.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจจะมอบงานที่ค่อนข้างยากให้ผู้ได้บังคับ บัญชาทำ แต่ถ้าเขาทำไม่สำเร็จผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่ยอมให้ เขาทำงานนั้นต่อไป	
	(ข.)	เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน ไม่พอใจผลงานในหน่วยงาน ทั้งด้าน ปริมาณและคุณภาพ ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะแจ้งให้ผู้ได้บังคับ บัญชาทราบว่าผู้บังคับบัญชาของผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน ไม่พอใจ และขอให้เข้าปรับปรุงใหม่	
10	(ก.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านต้องการที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาพอดีกับ เท่ากับความต้องการที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชา ทำงานให้ได้มากที่สุด	
	(ข.)	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะให้อิสระในการทำงานแก่ผู้ได้บังคับบัญชา ทำงานเอง เมื่อเวลาจะทำงานผิดพลาด	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้จัด
11	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านสนใจความเป็นอยู่ของผู้ได้บังคับบัญชา และผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคิดว่าผู้ได้บังคับบัญชาต้องการให้ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านทำนั้น	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าไม่จำเป็นที่ผู้ได้บังคับบัญชาจะทราบ เหตุผลในการปฏิบัติงาน ถ้าทราบได้ที่เขางงปญญาด้านนั้นอยู่	
12	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่าการลงโทษทางวินัยแก่ผู้ได้บังคับบัญชา จะไม่เป็นการช่วยปรับปรุงคุณภาพหรือปริมาณงานและหากพิจารณาใน ระยะยาว	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะให้ผู้ได้บังคับบัญชาทุกคนมีส่วนช่วยแก้ปัญหา มาก ๆ บางประการ	
13	() ก.	เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเห็นผู้ได้บังคับบัญชาไม่มีความสุข ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะพยายามคำนึงถึงการอย่างใดอย่างหนึ่งในเรื่องนี้	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะคำนึงงานในส่วนของผู้บริหาร โรงเรียน ของท่านส่วนงานริเริ่มใหม่ ๆ ควรจะเป็นเรื่องของนโยบายเบื้องบน	
14	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มผลประโยชน์พิเศษต่าง ๆ สำหรับฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติงาน	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านสนใจที่จะเพิ่มพูนความรู้ของผู้ได้บังคับบัญชา เกี่ยวกับงานในหน่วยงานที่ทำอยู่แม้ว่าจะยังไม่มีความจำเป็นสำหรับ ตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ได้บังคับบัญชา	
15	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะให้อิสระแก่ลูกน้องในการทำงาน แม้ว่า ลูกน้องจะมีโอกาสทำผิดพลาดได้มาก	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจตัดสินใจโดยอิสระ แต่ผู้บริหาร โรงเรียน ของท่านจะขอเสนอแนะที่มีเหตุผลจากผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อช่วยให้ การตัดสินใจดีขึ้น	
16	() ก.	ถ้าผู้บริหาร โรงเรียนของท่านทราบว่าได้บังคับบัญชาคนใดเข้ากันกลุ่ม เพื่อนไม่ได้ ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะขอให้กุ่นอื่นรับเขาไปอยู่ ในกลุ่มด้วย	
	() ข.	เมื่อผู้ได้บังคับบัญชาไม่สามารถทำงานให้สำเร็จผู้บริหาร โรงเรียนของ ท่านจะหาวิธีช่วยให้เขางานให้สำเร็จ	
17	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่าประโยชน์ของการลงโทษทางวินัย ประการหนึ่งคือ เพื่อให้เป็นตัวอย่างสำหรับคนอื่น ๆ	
	() ข.	บางครั้งผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคิดว่าความรู้สึกและทัศนคติของ ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมีความสำคัญมากกว่า กับงานเหมือนกัน	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
18	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่อนุญาตให้ผู้ได้บังคับบัญชาพูดจากันในขณะที่ทำงาน	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มผลประโยชน์พิเศษ ๆ สำหรับฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติงาน	
19	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านทราบและเอาใจใส่กับเรื่องการนาสายและการขาดงานของผู้ได้บังคับบัญชาเสมอ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่รวมตัวกันจะพยายามลิตรอนอำนาจของฝ่ายบริหาร	
20	() ก.	บางครั้งผู้บริหาร โรงเรียนของท่านไม่เห็นด้วยในหลักการที่ให้กลุ่มผู้ปฏิบัติงานร้องทุกข์ต่อฝ่ายบริหาร ได้	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าการร้องทุกข์เป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะพยายามชัดเพื่อให้ลดน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้	
21	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าการที่ผู้อื่นยอมรับข้อเสนอแนะที่ดี ๆ ของเขานะเป็นสิ่งสำคัญ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะแสดงความคิดเห็นต่อหน้าผู้อื่น เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าคนเหล่านั้นเห็นด้วยกับเขาเท่านั้น	
22	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่รวมตัวกันจะพยายามลิตรอนอำนาจของฝ่ายบริหาร	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่าการพนบ้ำหารือกับผู้ได้บังคับบัญชา น้อย ๆ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคนเหล่านั้น	
23	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าไม่จำเป็นที่ผู้ได้บังคับบัญชาจะทราบเหตุผลในการปฏิบัติงาน ถ้าทราบได้ที่เขายังปฏิบัติงานนั้นอยู่	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าการบันทึกเวลาการมาถึงที่ทำงานจะช่วยลดการมาสายได้	
24	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะตัดสินใจโดยตนเอง แล้วจึงแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าทั้งฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายบริหารต่างก็ทำหน้าที่เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน	
25	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเห็นชอบกับวิธีการจูงใจผู้ปฏิบัติงาน โดยจ่ายเงินเพิ่มพิเศษตามผลงานที่เพิ่มขึ้นจากมาตรฐานเป็นรายบุคคล	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะยื่นให้มีการอภิปราย nokประเด็นเสมอ ๆ	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
26	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมีความภูมิใจในข้อที่ว่าผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่ให้ครุทำงงานที่ตัวผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเอง ก็ไม่อยากทำเหมือนกัน	
	() ข.	เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเห็นผู้ได้บังคับบัญชาไม่มีความสุข ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะพยายามดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในเรื่องนี้	
27	() ก.	ถ้ามีงานคุณผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจชอบให้ครุทำไปเลย เมื่อว่างานนั้นยังจะต้องการเครื่องมือป้องกันความปลอดภัยเพิ่มเติมอีก บ้างก็ตาม	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าการที่คนอื่นจะยอมรับข้อเสนอแนะ ที่คิดๆ ของผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเป็นเรื่องสำคัญ	
28	() ก.	วัตถุประสงค์ของผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคือการปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องไปโดยไม่กระทำการเทือนผู้อื่นมากเกินไป	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจมองงานโดยไม่คำนึงถึงประสบการณ์และความสามารถของผู้ที่ทำ แต่จะเน้นให้ได้ผลงาน	
29	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจมองงานโดยไม่คำนึงถึงประสบการณ์และความสามารถของผู้ที่ทำ แต่จะเน้นให้ได้ผลงาน	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะอุดหนุนฟังการบ่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ จากผู้ได้บังคับบัญชา แต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะดำเนินการแก้ไขได้เพียงเล็กน้อยผู้บริหาร โรงเรียนของท่านนั้น	
30	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าการร้องทุกข์เป็นสิ่งหลีกเหลี่ยมไม่ได้ ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะพยายามขัดเพื่อให้ลดน้อยลงที่สุดเท่าที่จะทำได้	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมั่นใจว่าผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บริหาร โรงเรียน ของท่านทำงานได้ผลเป็นที่น่าพอใจ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคงความคุ้มคลองเวลา	
31	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนในการเพชญ หรือการแก้ปัญหาหากๆ บางประการ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่าการฝึกอบรมโดยให้ได้ประสบการณ์ จากการลงมือทำงานจริงๆ จะเป็นประโยชน์มากกว่าการให้การศึกษาทางทฤษฎี	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
32	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะมอนงานที่มากที่สุดให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเสมอ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมีความเชื่อในเรื่องของการเปลี่ยนแปลง ตำแหน่ง โดยอาศัยความสามารถเป็นหลัก	
33	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน โดยปกติจะแก้ไขปัญหาไปได้เอง โดยที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูล	
	() ข.	ถ้าผู้บริหาร โรงเรียนของท่านถูกผู้บังคับบัญชาดำเนิน ผู้บริหาร โรงเรียน ของท่านจะเรียกประชุมผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินคดี	
34	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ได้บังคับบัญชาทำ เมื่องานนั้น ไม่มีอยู่ในเวลาราชการ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่าการลงโทษทางวินัยต่อผู้ได้บังคับบัญชานั้น จะไม่เป็นการช่วยปรับปรุงคุณภาพหรือปริมาณของงานและหากพิจารณา ในระยะยาว	
35	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่เสนอข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชา rate คันสูง ให้ทราบมากเกินกว่าที่อนุญาต	
	() ข.	บางครั้งผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน ไม่เห็นด้วยในหลักการที่ให้กลุ่ม ผู้ปฏิบัติงานร้องทุกข์ต่อฝ่ายบริหาร ได้	
36	() ก.	บางครั้งผู้บริหาร โรงเรียนของท่านลังเลที่จะตัดสินใจ ในเรื่องซึ่งไม่เป็น ที่พอใจผู้ได้บังคับบัญชา	
	() ข.	วัดอุปะส่งค์ของผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคือปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องไป โดยไม่ให้กระทบกระเทือนผู้อื่นเกินความจำเป็น	
37	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะอุดหนุนฟังการบ่นอุหะรัฟหรือร้องทุกษ์ จากผู้ได้บังคับบัญชา แต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะดำเนินการแก้ไข เพียงเล็กน้อยเท่านั้น	
	() ข.	บางครั้งผู้บริหาร โรงเรียนของท่านลังเลที่จะตัดสินใจ ในเรื่องซึ่งไม่เป็นที่ พึงพอใจผู้ได้บังคับบัญชา	
38	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะแสดงความคิดเห็นต่อหน้าผู้อื่น เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าคำเหล่านั้นเห็นด้วยกันเข้าเท่านั้น	
	() ข.	หากผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมีความจำเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บริหาร โรงเรียนของท่านก็สามารถตอบปฏิบัติงานไปโดยไม่ต้องมีผู้บริหาร โรงเรียน ของท่าน	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้จัด
39	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านดำเนินงานในส่วนของผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน ส่วนงานรีริ่นใหม่ ๆ ควรเป็นเรื่องนโยบายเบื้องบน	
	() ข.	เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านออกคำสั่งผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะกำหนดระยะเวลาที่จะต้องทำให้สำเร็จด้วย	
40	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นแต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่นำข้อคิดเห็นดังกล่าวมาปฏิบัติ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านพยายามที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน รู้สึกเป็นกันเองเมื่อเวลาผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน พูดจาด้วยเจ้า	
41	() ก.	ในการประชุมหรือกิจกรรมผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะเสนอข้อเท็จจริง ตามที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคิด แล้วปล่อยให้คนอื่นพิจารณาหาข้อบุคคลเอง	
	() ข.	เมื่อผู้บังคับบัญชาออกคำสั่ง ไม่เป็น ที่พอใจของผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน เป็นการยุติธรรมที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน จะบอกเขาว่า ไม่ใช่คำสั่งของผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน	
42	() ก.	เมื่อมีงานที่ไม่มีใครรับไปทำ ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะตามหาอาสาสมัครก่อนที่จะมอบหมายงานให้ทำ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านสนใจความเป็นอยู่ของผู้ได้บังคับบัญชา และผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคิดว่าขาดดองการให้ผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน ทำเข้าหนึ้น	
43	() ก.	ความสนใจของผู้บริหาร โรงเรียนของท่านกับการที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชา มีความสุขสนับสนุนมากเท่ากับการที่จะให้พากเพียรทำงาน	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านสนใจเกี่ยวกับเรื่องของการมาสายและการขาดงานของผู้ได้บังคับบัญชาเสมอ ๆ	
44	() ก.	หากมีความจำเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน ก็สามารถปฏิบัติตามไปได้โดยไม่ต้องมีผู้บริหาร โรงเรียนของท่าน	
	() ข.	ถ้ามีงานค่วนผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจมองให้ไครทำไปเลย เมื่องานนั้นยังจะต้องการเครื่องมือป้องกันความปลอดภัยเพิ่มเติมอีกน้ำหนึ่ง ก็ตาม	
45	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมั่นใจว่าผู้ได้บังคับบัญชาของเขางานได้ผล เป็นที่น่าพอใจ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้บริหาร โรงเรียน ค่อยควบคุมตลอดเวลา	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่เสนอข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชา RATE ดี ทราบมากเกินกว่าที่ขอมา	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้จัด
46	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่าการพับປาหรือกับผู้ได้บังคับบัญชา บอย ๆ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคนเหล่านี้	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านสนใจที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชามีความสุขสนับสนุน มากเท่ากับการให้เข้าทำงาน	
47	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านสนใจที่จะเพิ่มความรู้ของผู้ได้บังคับบัญชา ในงานที่เขารับผิดชอบอยู่ แม้ว่าจะยังไม่จำเป็นสำหรับตำแหน่งปัจจุบัน ของเขาก็	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะพยายามบุคคลให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่ทำงานล่าช้า และทำงานไม่เป็นที่น่าพอใจอย่างใกล้ชิด	
48	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านยอมให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ แต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะยึดถือเสียงส่วนมากเสมอ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านให้ผู้ได้บังคับบัญชาทำงานหนักแต่ก็ให้เขาน นั่นใจว่า เขายังได้ความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไป	
49	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าผู้ปฏิบัติงานทุกคนที่ทำงานอย่างเดียวกัน ควรได้รับค่าตอบแทนระดับเดียวกัน	
	() ข.	ถ้าผู้บริหาร โรงเรียนของท่านไม่พอใจผลงานผู้ได้บังคับบัญชาติดต่อ กัน หลาย ๆ ครั้ง ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะหาโอกาสหยอดเข้าไปที่อื่น มากกว่าที่จะเสนอปลดออกจากกัน	
50	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าฝ่ายบัญชาดิจานกับฝ่ายบริหารมี วัตถุประสงค์ในการทำงานไม่ตรงกันผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะ ไม่แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอย่างเปิดเผย	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านต้องการที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาพาใจเข้า เท่ากับที่ต้องการให้ผู้ได้บังคับบัญชาทำงานให้ได้มากที่สุด	
51	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะพยายามบุคคลให้บังคับบัญชาที่ทำงานล่าช้า และทำงานไม่เป็นที่น่าพอใจอย่างใกล้ชิด	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่อนุญาตให้ผู้ได้บังคับบัญชาพูดจา กันใน ขณะที่ทำงาน	
52	() ก.	เมื่อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านออกคำสั่ง ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะ กำหนดระยะเวลาที่จะต้องทำให้สำเร็จด้วย	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมีความภูมิใจที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะ ไม่ขอให้ใครทำงานที่ตัวผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเองก็ไม่อยากจะทำ เหมือนกัน	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้จัด
53	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่าการฝึกอบรมโดยให้ได้ประสบการณ์จากการลงมือทำงานจริง ๆ จะเป็นประโยชน์มากกว่าการให้การศึกษาทางทฤษฎี	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ใต้บังคับบัญชาทำเมื่องานนั้นไม่ยุ่งในเวลาราชการ	
54	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าการบันทึกเวลาการมาถึงที่ทำงานจะช่วยลดการมาสายได้	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะบีบถือเสียงส่วนมากเสมอ	
55	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจจะตัดสินใจโดยอิสระ แต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจจะขอเสนอแนะที่มีเหตุผลจากผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าฝ่ายปฏิบัติงานกับฝ่ายบริหารมีวัตถุประสงค์ในการทำงานไม่ตรงกัน ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่แสดงความคิดเห็นของเขาก่อนย่างเปิดเผย	
56	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะตัดสินใจหัวข้อผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเองแล้วพิจารณาข้อรุ่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาคล้อยตาม	
	() ข.	ถ้าเป็นไปได้ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะตั้งทีมงานจากบรรดาผู้ที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านชอบพอดรักให้ร่วมกัน	
57	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่ลังเลที่จะรับคนพิการเข้าทำงานครบที่เข้าทำงานได้	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะจำ薤ยเดียวกับการฝ่าฝืนกฎหมายบังคับหากผู้บริหาร โรงเรียนของท่านแน่ใจว่าไม่มีใครอื่นที่จะล่วงรู้เรื่อง	
58	() ก.	ถ้าเป็นไปได้ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะตั้งทีมงานจากบรรดาผู้ที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านชอบพอดรักให้ร่วมกัน	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านอาจจะมองงานที่ค่อนข้างยากให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำ แต่ถ้าเข้าทำไม่สำเร็จผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่ยอมให้เข้าทำงานนั้นต่อไป	
59	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานหนัก แต่ก็ให้เขา มั่นใจว่า เขายังได้ความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาและดับสูงขึ้นไป	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเชื่อว่าประโยชน์ของการลงโทษทางวินัย ประการหนึ่งคือ ไม่ให้เป็นตัวอย่างสำหรับคนอื่น ๆ	

ข้อที่	ทำเครื่องหมาย	ข้อความ	ผู้วิจัย
60	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านพยายามที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของเขารู้สึกเป็นกันเองเมื่อเวลาผู้บริหาร โรงเรียนของท่านพูดจากับเขา	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านเห็นชอบกับวิธีซึ่งใช้ปฏิบัติงานโดยการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษตามผลงาน ที่ทำเพิ่มขึ้นจากมาตรฐานเป็นรายบุคคล	
61	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านมีความเชื่อในเรื่องของการเปลี่ยนตำแหน่งโดยอาศัยความสามารถเป็นหลัก	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาของเข้า โดยปกติจะแก้ไขปัญหาไปได้เองโดยที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้อง	
62	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านรู้สึกว่าทั้งฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายบริหารต่างก็ทำหน้าที่เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน	
	() ข.	ในการประชุมหรือกิจกรรมผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะเสนอข้อเท็จจริงตามที่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านคิด แล้วปล่อยให้คุณอื่นพิจารณาหาข้อบกติเอง	
63	() ก.	เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่สามารถทำงานให้สำเร็จผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะหาวิธีช่วยให้เขาทำงานได้สำเร็จ	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่สังเกตที่จะรับคนพิการเข้าทำงานครรภ์ที่เขาทำงานได้	
64	() ก.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะสงวนสิทธิเป็นผู้ริบขาดในขั้นตอนท้าย	
	() ข.	ผู้บริหาร โรงเรียนของท่านจะไม่สังเกตที่จะรับคนพิการเข้าทำงานครรภ์ที่เขาทำงานได้	

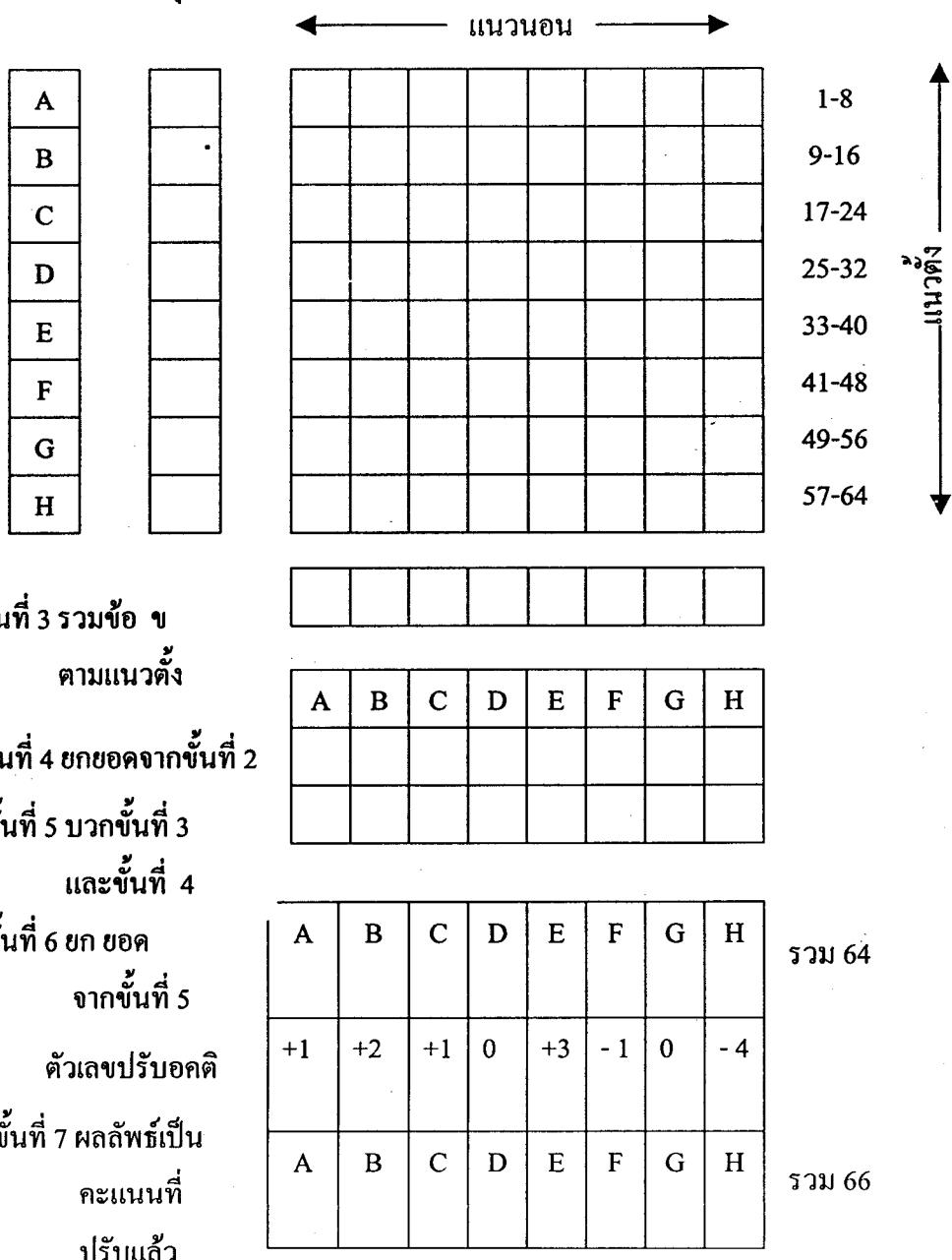
ภาคผนวก ง

วิธีการตรวจให้คะแนนแบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน

การวิเคราะห์แบบผู้นำ ของเรดดิน

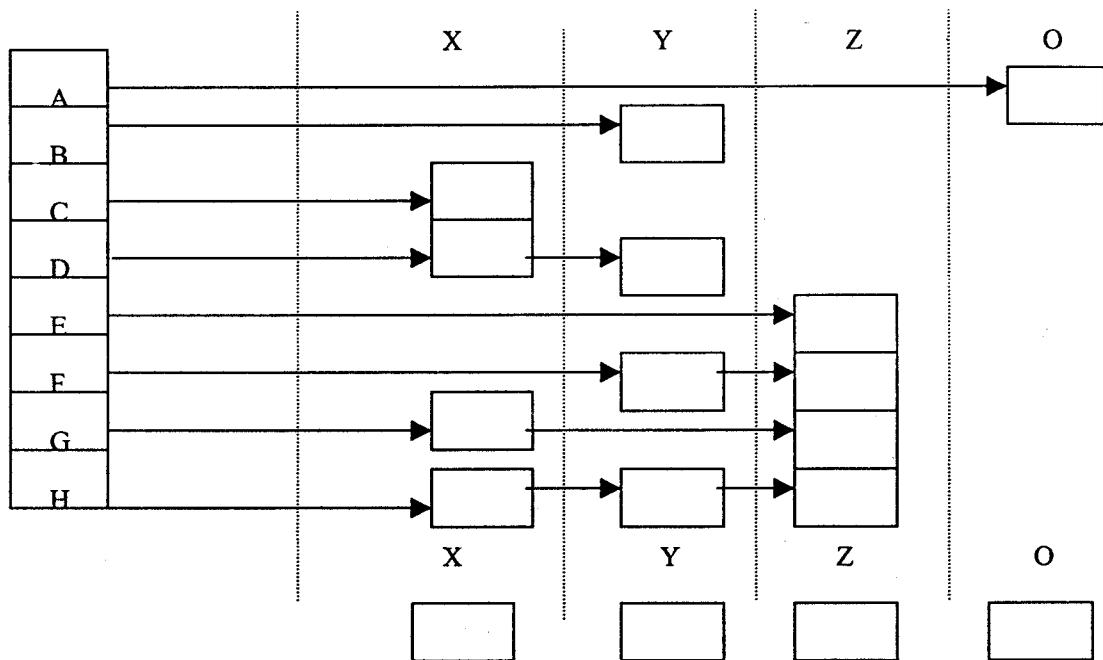
ตอนที่ 1 วิเคราะห์แบบผู้นำ

1. จากแบบสอบถามผู้บริหารนำมาตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลตามเครื่องมือ การวินิจฉัยแบบผู้นำตามทฤษฎีสามมิติของเดคิน ซึ่งแบ่งเป็น 13 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 ให้พิจารณาแบบทดสอบทุกข้อว่าผู้ตอบเลือกข้อ ก หรือข้อ ข แล้วลอกอักษร ก หรือ ข ลงในช่องแต่ละช่องว่างด้านหลัง
 - ขั้นที่ 2 รวมจำนวนเฉพาะข้อ ก ตามแนวอนของแต่ละແຖວ แล้วใส่ตัวเลข ในช่อง A – H ซ้ายมือให้ครบทุกແຖວ

ข้อที่ 8 กรอกคะแนน A ถึง H ตามข้อที่ 7 ลงในช่องค่าวิจารณ์เดียวกัน

(ตามแนวอน)

ข้อที่ 9 รวมคะแนนในช่อง ตามแนวตั้งในช่อง X Y Z ส่วนในช่อง O
ไม่ใช้

ข้อที่ 10 ลอกคะแนนตามมิติคะแนนดิบ ลงในช่องข้างล่างนี้

$$X = \boxed{} \quad Y = \boxed{} \quad Z = \boxed{}$$

ข้อที่ 11 เทียบคะแนนตามตาราง แล้วลอกคะแนนที่เทียบแล้วลง

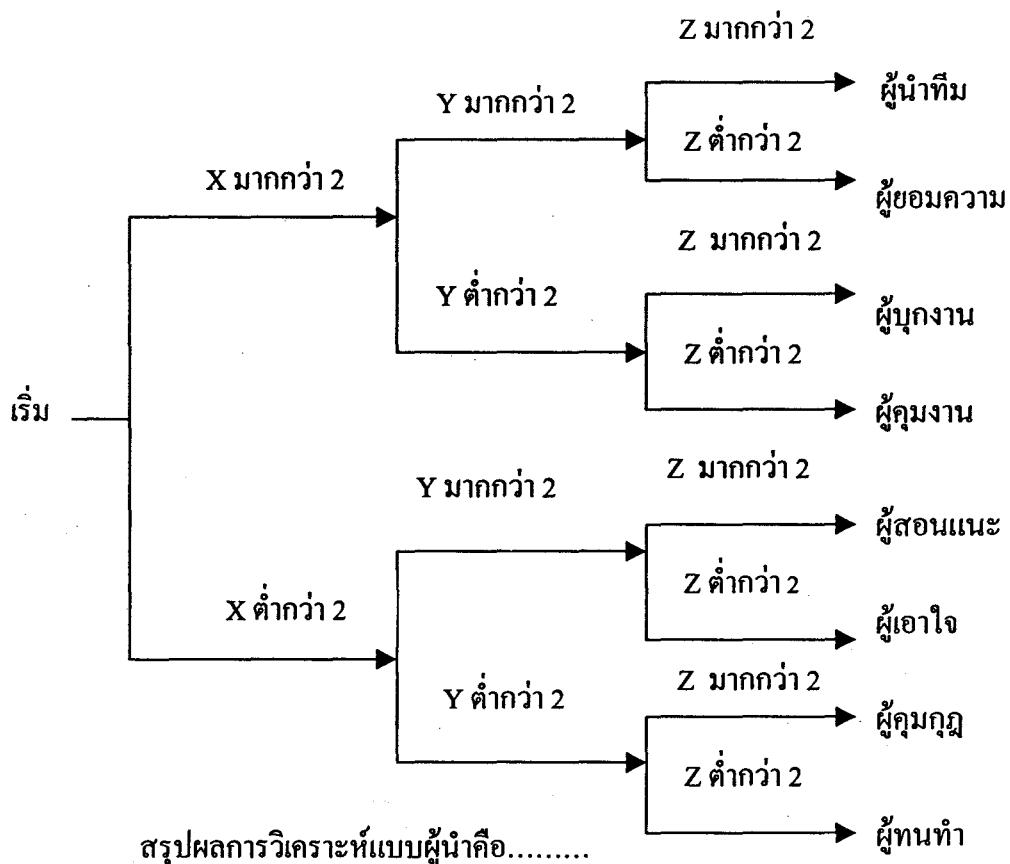
มิติคะแนนดิบ	0-29	30-31	32	33	34	35	36-37	38 ขึ้นไป
มิติคะแนนเทียบแล้ว	0	-6	1.2	1.8	2.4	3.0	3.6	4.0

$$X = \boxed{} \quad Y = \boxed{} \quad Z = \boxed{}$$

ขั้นที่ 12 นำคะแนนมิติมุ่งงาน (X) มิติมุ่งสัมพันธ์ (Y) และมิติมุ่งประสิทธิผล(Z)
มาวัดกกลุ่มดังนี้

0	- ต่ำกว่า	.6	มีค่าน้อยที่สุด
.6	- ต่ำกว่า	1.2	มีค่าน้อย
1.2	- ต่ำกว่า	1.8	มีค่าค่อนข้างน้อย
1.8	- ต่ำกว่า	3.0	มีค่าปานกลาง
3.0	- ต่ำกว่า	3.6	มีค่าค่อนข้างมาก
3.6	- ต่ำกว่า	4.0	มีค่ามาก
4.0	- ขึ้นไป		มีค่ามากที่สุด

ขั้นที่ 13 นำคะแนนจากขั้นที่ 12 พิจารณาทิศทาง X Y Z ผลที่ได้จะทราบแบบผู้นำ

2. นำผลการวิเคราะห์แบบผู้นำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (%) ของผู้นำในแต่ละแบบ โดยใช้วิธีหาค่าร้อยละดังนี้

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{\text{จำนวนแบบผู้นำ}}{\text{จำนวนแบบผู้นำทั้งหมด}} \times 100$$

ภาคผนวก จ

รายชื่อโรงเรียนที่ได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2546

รายชื่อโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษา
จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ที่	โรงเรียน	อำเภอ
1	หนองโตง(สุริยาคม)	เมืองสุรินทร์
2	บ้านทับกระเบื้อง	เมืองสุรินทร์
3	อนุบาลสุรินทร์	เมืองสุรินทร์
4	บ้านโชคเหนือ	ลำดวน
5	บ้านกระโพ	ท่าตูม
6	บ้านท่าศิลา	ท่าตูม
7	บ้านหมากหนี่	ท่าตูม
8	ท่าตูม(สนิธรรมยูริวิทยาคม)	ท่าตูม
9	บ้านป้อมมัน	ท่าตูม
10	บ้านพระแก้ว	สังขะ
11	บ้านสุขพรหมนิศรัทธาญาติ	สังขะ
12	บ้านศาลาสามัคคี	สังขะ
13	คอมวิทยา	สังขะ
14	บ้านอาไฟน	บัวชล
15	บ้านบัวชล	บัวชล
16	บ้านตรวจ	ศรีภูรงค์
17	บ้านเกะตรวจ	ศรีภูรงค์
18	บ้านอ้อปีล	พนมคงรักษ์
19	บ้านรุน	พนมคงรักษ์
20	บ้านทุ่มน(ริมรายภูร์นุสรณ์)	ปราสาท
21	บ้านปลัด	ปราสาท
22	ปราสาทศึกษาการ	ปราสาท
23	บ้านดาเนา	ปราสาท
24	บ้านโภกกรวด	เขวาสินรินทร์
25	บ้านสุดอ	เขวาสินรินทร์

ที่	โรงเรียน	อำเภอ
26	บ้านภูดินหนองตะครอง	เขวาสินรินทร์
27	บ้านเขวาสินรินทร์	เขวาสินรินทร์
28	บ้านแสรรอ	เขวาสินรินทร์
29	บ้านนาโพธิ์	เขวาสินรินทร์
30	บ้านนาตั้งตระแบก	เขวาสินรินทร์
31	บ้านพระปีด	เขวาสินรินทร์
32	บ้านยางเตี้ย	ศรีบรรณมิ
33	บ้านระแดง	ศรีบรรณมิ
34	บ้านสว่างโนนแดง	ศรีบรรณมิ
35	บ้านครมไพร	ศรีบรรณมิ
36	บ้านหนองบัว	ศรีบรรณมิ
37	บ้านบึงขวาง	ศรีบรรณมิ
38	บ้านครึ่ม	ศรีบรรณมิ
39	บ้านจารพัตร	ศรีบรรณมิ
40	บ้านกางของ	ศรีบรรณมิ
41	บ้านหนองแล้ง	สำโรงทاب
42	บ้านคุกจิ้ว	สำโรงทاب
43	สำโรงทاب	สำโรงทاب
44	บ้านโนนสวัրค์	สำโรงทاب
45	บ้านหนองกา	รัตนบุรี
46	บ้านยาง	รัตนบุรี
47	บ้านรัตนบุรีอุทิศวิทยา	รัตนบุรี
48	บ้านหนองบัวบาน	รัตนบุรี
49	บ้านน้ำเขียว	รัตนบุรี
50	บ้านไพรคลา	ชุมพลบุรี
51	บ้านอีโสด	โนนนารายณ์
52	บ้านคำผัง	โนนนารายณ์
53	กานเชิงมิตรภาพที่ 190	กานเชิง

ที่	โรงเรียน	อำเภอ
54	บ้านสารทอง	กาบเชิง
55	บ้านโภกตะเคียน	กาบเชิง
56	บ้านแสงทอง	กาบเชิง
57	บ้านโนนสวัրค์	กาบเชิง
58	บ้านหนองครอก	สนม
59	บ้านหนองเหล็ก	สำโรงทاب
60	บ้านกะเลาศรีพัฒนา	สำโรงทاب
61	บ้านผ้า	โนนนารายณ์

ที่มา: หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประดิษฐศึกษาจังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2545

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ทน 1307/ 330

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
ตำบลบางพูด อําเภอปักเกร็ด
จังหวัดแคนนาบุรี 11120

25 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการประจำคณะศึกษาจังหวัดสุรินทร์

เนื่องด้วย นายสุธรรม สุบรรณ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำกับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ประจำจังหวัดสุรินทร์

ในการนี้นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากโรงเรียนประจำจังหวัดสุรินทร์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการขออนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าคงได้รับความ กรุณาจากท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สมคิด พรมจุ้ย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรมจุ้ย)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 02-5033556

โทรสาร 02-5033567

(สำเนา)

ที่ ศช 1172/5407

สำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดสุรินทร์
บริเวณโรงเรียนหนองโตงฯ
อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

4 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน หัวหน้าการประ同胞ศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ

ด้วย สำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดสุรินทร์ อนุญาตให้ นายสุธรรม สุบรรณา
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช เก็บข้อมูลจากผู้บริหาร โรงเรียนในสังกัดเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“ความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำกับประสิทธิผลในการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
ประ同胞ศึกษา จังหวัดสุรินทร์”

ในการนี้ จึงขอความร่วมมือจากสำนักงานการประ同胞ศึกษาอำเภอ / กิ่งอำเภอ แจ้งผู้บริหาร
โรงเรียนในสังกัดให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลแก่นักศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานในการแจก
แบบสอบถามด้วยตนเองโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ส่ง่ ศรีราม

(นายส่ง่ ศรีราม)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการการประ同胞ศึกษาจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการการประ同胞ศึกษาจังหวัดสุรินทร์

ฝ่ายบริการการศึกษา

โทร. (044) 511563 ต่อ 101

โทรสาร (044) 513246

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
สำนักบรรณสารสนเทศ

103

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายสุธรรม สุบรรณเจ
วัน เดือน ปีเกิด	5 ตุลาคม 2503
สถานที่เกิด	อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) คอมพิวเตอร์ วิทยาลัยครุสุรินทร์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศย.ม.) บริหารการศึกษา
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช โรงเรียนบ้านบ้านอำเภอปีลกง ตำบลบ้านพลวง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ้านปีลกง ระดับ 8